

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 listopada 2019 r.

Poz. 2158

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 14 października 2019 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2221), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 6 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 60 i 934),
 - 2) ustawą z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. poz. 534)
- oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 14 października 2019 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 49 i art. 54 ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 60 i 934), które stanowią:

„Art. 49. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.”

„Art. 54. Ustawa wchodzi w życie z dniem 4 marca 2019 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 45 pkt 6, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
 - 2) (uchylony)
 - 3) art. 23 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2019 r.;
 - 4) art. 26 pkt 2 oraz art. 45 pkt 1, 2, 4 i 5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
 - 5) art. 9 i art. 40 w zakresie wniosków składanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 2) art. 133 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. poz. 534), który stanowi:

„Art. 133. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2019 r., z wyjątkiem:

 - 1) art. 95, art. 96 pkt 3, 5, 9–11, pkt 14 lit. c, pkt 21 lit. a, pkt 25, 26 i 39, art. 111 ust. 2, art. 128 i art. 130, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
 - 2) art. 39, art. 41 ust. 1 pkt 1 i ust. 5 pkt 1, art. 74 i art. 84 pkt 1 lit. c tiret drugie, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 14 października 2019 r. (poz. 2158)

USTAWA

z dnia 15 maja 2015 r.

o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych^{1), 2)}

¹⁾ W zakresie swojej regulacji ustawa umożliwia wykonanie:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenia Komisji (WE) nr 291/2011 z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie nieodzownych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 79 z 25.03.2011, str. 4);
- 3) rozporządzenia Komisji (WE) nr 537/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie mechanizmu przyznawania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 147 z 02.06.2011, str. 4);
- 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz. Urz. UE L 150 z 20.05.2014, str. 195 i Dz. Urz. UE L 297 z 15.10.2014, str. 42);
- 5) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1191/2014 z dnia 30 października 2014 r. określającego format i sposób składania sprawozdania, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 318 z 05.11.2014, str. 5);
- 6) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2068 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę etykiet dla produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 39);
- 7) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. określającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 333 z 19.12.2007, str. 4);
- 8) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007, str. 10);
- 9) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2067 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz agregatów chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, a także certyfikacji przedsiębiorstw w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 28);
- 10) rozporządzenia Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 12);
- 11) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2066 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych dokonujących instalacji, serwisowania, konserwacji, napraw lub likwidacji rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane bądź dokonujących odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych rozdzielnic elektrycznych (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 22);
- 12) rozporządzenia Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 21);
- 13) rozporządzenia Komisji (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytych szkoleniach dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 25);

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa postępowanie i właściwość organów w sprawach wykonywania obowiązków wynikających z:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz. Urz. UE L 150 z 20.05.2014, str. 195, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 517/2014”;
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009”.

2. Ustawa reguluje:

- 1) obowiązki podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji i usług związanych ze stosowaniem substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych oraz pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych, a także z obrotem tymi substancjami i gazami oraz produktami i urządzeniami zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi, oraz obowiązki podmiotów użytkujących produkty i urządzenia zawierające te substancje lub gazy lub od nich uzależnione,
- 2) zadania organów i jednostek właściwych w sprawach substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych i pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych oraz zasady postępowania z produktami i urządzeniami, zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi

– w zakresie nieuregulowanym rozporządzeniami, o których mowa w ust. 1;

- 3) sankcje za naruszenie przepisów dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych, pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń, zawierających te substancje lub gazy lub od nich uzależnionych.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) certyfikacie – oznacza to dokument wydany przez jednostkę certyfikującą, potwierdzający, że osoba fizyczna lub przedsiębiorca spełnia wymagania określone w ustawie;
- 2) fluorowanych gazach cieplarnianych – oznacza to fluorowane gazy cieplarniane w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
- 3) ilości substancji kontrolowanych lub ilości fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w:
 - a) urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła – oznacza to dopuszczalne napełnienie pojedynczego obiegu czynnika chłodniczego określone w specyfikacji technicznej sporządzonej przez producenta danego urządzenia, lub – w przypadku jej braku – określone podczas doświadczalnego napełnienia przy pierwszej czynności serwisowej,
 - b) rozdzielnicach elektrycznych – oznacza to znamionowe napełnienie wyodrębnionego przedziału gazowego określone w specyfikacji technicznej sporządzonej przez producenta danej rozdzielnicy,

14) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2065 z dnia 17 listopada 2015 r. określającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 14);

15) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/879 z dnia 2 czerwca 2016 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, szczegółowe uzgodnienia dotyczące deklaracji zgodności przy wprowadzaniu do obrotu urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła napełnionych wodorofluorowęglowodorami i weryfikacji tych deklaracji przez niezależnego audytora (Dz. Urz. UE L 146 z 03.06.2016, str. 1);

16) rozporządzenia Komisji (UE) nr 1088/2013 z dnia 4 listopada 2013 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w odniesieniu do wniosków o licencje na przywóz i wywóz produktów i sprzętu zawierających halony lub od nich uzależnionych do krytycznych zastosowań w statkach powietrznych (Dz. Urz. UE L 293 z 05.11.2013, str. 29);

17) rozporządzenia Komisji (UE) nr 744/2010 z dnia 18 sierpnia 2010 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, w zakresie zastosowań krytycznych halonów (Dz. Urz. UE L 218 z 19.08.2010, str. 2).

²⁾ W zakresie swojej regulacji ustawa dokonuje wdrożenia art. 6 ust. 3 dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącej emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 12).

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 297 z 15.10.2014, str. 42.

- c) urządzeniach zawierających rozpuszczalniki – oznacza to dopuszczalne napełnienie całego zbiornika urządzenia określone w specyfikacji technicznej sporządzonej przez producenta danego urządzenia,
 - d) systemach ochrony przeciwpożarowej – oznacza to dopuszczalne napełnienie całego systemu ochrony przeciwpożarowej,
 - e) gaśnicach – oznacza to dopuszczalne napełnienie gaśnicy określone w specyfikacji technicznej sporządzonej przez producenta danej gaśnicy;
- 4) instalowaniu – oznacza to łączenie dwóch lub większej liczby urządzeń lub obiegów zawierających lub mających zawierać substancję kontrolowaną, w celu zmontowania układu w miejscu jego eksploatacji, którego wynikiem jest złączenie przewodów gazu danego układu, niezależnie od tego, czy układ będzie wymagał napełnienia po zakończeniu montażu – w stosunku do urządzeń zawierających substancje kontrolowane lub zaprojektowanych tak, aby zawierać substancje kontrolowane;
 - 5) konserwacji lub serwisowaniu – oznacza to wszystkie czynności, z wyłączeniem dokonywania odzysku i sprawdzania pod względem wycieków, związane z dostaniem się do obwodów zawierających lub zaprojektowanych tak, aby zawierać substancje kontrolowane, w szczególności dostarczeniem substancji kontrolowanych do układu, usuwaniem jednego lub większej ilości elementów obwodu lub urządzenia, ponownym montażem dwóch lub większej liczby elementów obwodu lub urządzenia oraz naprawą nieszczelności – w stosunku do urządzeń zawierających substancje kontrolowane;
 - 5a) likwidacji – oznacza to ostateczne wyłączenie z eksploatacji lub użycia produktu lub urządzenia zawierających substancje kontrolowane – w odniesieniu do produktów i urządzeń zawierających substancje kontrolowane;
 - 5b) naprawie – oznacza to renowację uszkodzonych lub nieszczelnych produktów lub urządzeń zawierających substancje kontrolowane lub których działanie jest od nich uzależnione, dotyczącą części zawierającej lub zaprojektowanej tak, aby zawierać substancje kontrolowane – w odniesieniu do produktów i urządzeń zawierających substancje kontrolowane lub których działanie jest od nich uzależnione;
 - 6) niektórych pojazdach silnikowych – oznacza to pojazdy samochodowe określone w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.⁴⁾) kategorii M₁ oraz kategorii N₁ o masie odniesienia nieprzekraczającej 1305 kg, przy czym przez masę odniesienia należy rozumieć masę własną pojazdu powiększoną o 100 kg;
 - 7) nowych substancjach – oznacza to nowe substancje w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
 - 8) oddziale – oznacza to wyodrębnioną i samodzielną organizacyjnie część działalności gospodarczej, wykonywaną przez przedsiębiorcę poza siedzibą przedsiębiorcy lub głównym miejscem wykonywania działalności;
 - 9) operatorze – oznacza to operatora w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 3 pkt 26 lit. e rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
 - 10) (uchylony)
 - 10a) pozostałych fluorowanych gazach cieplarnianych – oznacza to pozostałe fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
 - 10b) produkcie lub urządzeniu – oznacza to odpowiednio produkt albo urządzenie w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 w odniesieniu do substancji zubożających warstwę ozonową albo produkt albo urządzenie, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 517/2014, w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych lub pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - 11) przedsiębiorstwie – oznacza to przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 3 pkt 26 lit. a–d rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
 - 11a) przyczepie chłodni – oznacza to przyczepę chłodnią w rozumieniu art. 2 pkt 27 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
 - 12) (uchylony)
 - 12a) rozdzielniczy elektrycznej – oznacza to rozdzielnicę elektryczną w rozumieniu art. 2 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
 - 13) ruchomym urządzeniu – oznacza to urządzenie, które jest zwykle przemieszczane podczas eksploatacji, z wyłączeniem urządzeń stanowiących systemy klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2244 i 2322 oraz z 2019 r. poz. 53, 60, 730, 752, 870, 1123, 1180, 1466, 1501, 1556, 1579 i 1818.

- 13a) samochodzie ciężarowym chłodni – oznacza to samochód ciężarowy chłodnię w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
- 14) substancjach kontrolowanych – oznacza to substancje kontrolowane w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 15) substancjach zubożających warstwę ozonową – oznacza to substancje kontrolowane oraz nowe substancje;
- 16) systemie klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – oznacza to urządzenie stanowiące układ elementów zawierający substancję kontrolowaną lub fluorowany gaz cieplarniany, którego celem jest obniżenie temperatury i wilgotności powietrza w kabinie pasażerskiej pojazdu, umieszczony w niektórych pojazdach silnikowych;
- 17) systemie ochrony przeciwpożarowej – oznacza to urządzenie przeciwpożarowe stanowiące zbiornik lub szereg połączonych zbiorników wraz z elementami towarzyszącymi zainstalowane ze względu na określone zagrożenie pożarowe na określonej przestrzeni;
- 18) (uchylony)
- 19) tonie ekwiwalentu CO₂ – oznacza to tonę ekwiwalentu CO₂ w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 517/2014.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o urządzeniu, oznacza to również urządzenie podstawowe wraz z elementami towarzyszącymi, w szczególności zewnętrznymi obiegami substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego, zaworami, złączkami, elementami serwisowymi, przyrządami pomiarowymi i sterującymi.

3. Przepisy ustawy dotyczące przedsiębiorstwa stosuje się również do jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną wykonującej działalność, o której mowa w art. 3 pkt 26 lit. a–d rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

4. Przepisy ustawy dotyczące personelu stosuje się również do:

- 1) osób fizycznych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 517/2014 oraz w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2065 z dnia 17 listopada 2015 r. określającym, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 14);
- 2) personelu, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. ustanawiającym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 333 z 19.12.2007, str. 4), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1497/2007”, oraz rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiającym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007, str. 10), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1516/2007”.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o produkcie lub urządzeniu uzależnionym od fluorowanych gazów cieplarnianych lub substancji zubożających warstwę ozonową, oznacza to produkt lub urządzenie, które nie funkcjonuje bez fluorowanych gazów cieplarnianych lub substancji zubożających warstwę ozonową, z wyłączeniem produktów i urządzeń wykorzystywanych do produkcji, przetwarzania, odzyskiwania, recyklingu, regeneracji lub niszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych lub substancji zubożających warstwę ozonową.

Art. 4. 1. Operator jest obowiązany sprawować faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem produktu lub urządzenia polegającą na:

- 1) pełnym dostępem do produktu lub urządzenia umożliwiającym nadzorowanie ich elementów i ich funkcjonowania oraz możliwości ich udostępnienia osobom trzecim;
- 2) codziennej kontroli funkcjonowania lub działania produktu lub urządzenia, w tym podejmowaniu decyzji o ich włączeniu albo wyłączeniu;
- 3) podejmowaniu decyzji w sprawach finansowych i technicznych dotyczących modyfikacji produktu lub urządzenia, w szczególności wymiany poszczególnych elementów, zainstalowania detektora wycieków, podejmowaniu decyzji w sprawie modyfikacji ilości substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w produkcie lub urządzeniu oraz decyzji dotyczących sprawdzenia pod względem wycieków lub naprawy produktu lub urządzenia.

2. Przepisy ustawy dotyczące operatora stosuje się również do jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, która wykonuje czynności, o których mowa w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 517/2014 lub w art. 3 pkt 26 lit. e rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

3. Operator może zlecić osobie trzeciej, pisemnie, sprawowanie kontroli nad technicznym działaniem produktów lub urządzeń, a w przypadku operatorów, o których mowa w art. 5 ust. 1, powierzyć wykonywanie zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 3, właściwej w zakresie finansowym lub technicznym komórce organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej lub jednostce organizacyjnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z obowiązującą strukturą organizacyjną. Operator ponosi odpowiedzialność za sprawowanie kontroli przez osobę trzecią, komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej lub jednostkę organizacyjną Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną staje się operatorem produktu lub urządzenia w dniu dostarczenia tego produktu lub urządzenia na miejsce ich użytkowania, a w przypadku gdy urządzenie wymaga instalowania – w dniu zakończenia instalowania i napełnienia urządzenia substancją kontrolowaną albo fluorowanym gazem cieplarnianym. Przepis stosuje się również do produktów lub urządzeń zawierających substancję kontrolowaną lub fluorowany gaz cieplarniany wyłączonych z eksploatacji nieprzekazanych do unieszkodliwienia.

5. W przypadku braku możliwości ustalenia operatora, obowiązki, o których mowa w ust. 1, wykonuje właściciel produktu lub urządzenia.

Art. 5. 1. Operatorów produktów i urządzeń zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane i będących we władaniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza Minister Obrony Narodowej.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz operatorów, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia jednoznacznej identyfikacji operatora dla każdego produktu i urządzenia zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane i będących we władaniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 6. 1. Wnioski o odstępstwa, o których mowa w art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 4 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, składa się do ministra właściwego do spraw środowiska.

1a. Wnioski o odstępstwa, o których mowa w art. 11 ust. 3 oraz art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, składa się do ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Wnioski sporządza się w postaci elektronicznej opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, na formularzu według wzoru określonego:⁵⁾

- 1) w przepisach wydanych na podstawie ust. 12 – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 1,
 - 2) zgodnie z ust. 13 – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 1a
- w języku polskim wraz z tłumaczeniem wniosku na język angielski.

3. Wnioski o odstępstwa, o których mowa w art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 4 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, zawierają:

- 1) nazwę wnioskodawcy oraz adres i siedzibę, a w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej lub adres strony internetowej – o ile je posiada;
- 2) datę sporządzenia wniosku;
- 3) przedmiot wniosku;
- 4) odniesienie do właściwego przepisu rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, na podstawie którego składany jest wniosek.

4. W zależności od przedmiotu wniosku, wniosek zawiera także:

- 1) przewidywaną datę wdrożenia rozwiązania alternatywnego oraz ilość substancji kontrolowanej, której dotyczy wniosek;
- 2) przewidywaną nową datę końcową lub nową datę graniczną dla wnioskowanego zastosowania krytycznego substancji kontrolowanej;
- 3) przewidywaną całkowitą masę produktu zawierającego substancję kontrolowaną (w kg), którego dotyczy wniosek, lub liczbę sztuk urządzeń zawierających substancję kontrolowaną, których dotyczy wniosek;

⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 38 ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 60), która weszła w życie z dniem 4 marca 2019 r.

- 4) szczegółowy opis zastosowania substancji kontrolowanej, której dotyczy wniosek;
- 5) ilość substancji kontrolowanej (w kg) wyemitowaną w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek, w każdym z dwóch lat poprzedzających datę rozpoczęcia jej stosowania zgodnie z wnioskiem oraz w każdym z kolejnych lat aż do przewidywanej daty wdrożenia rozwiązania alternatywnego, oraz informację, jaki procent zastosowanych ilości stanowiła ta emisja w poszczególnych latach;
- 6) opis wyposażenia, jakie zostało zainstalowane, i procedur, jakie zostały wprowadzone, w celu ograniczenia emisji substancji kontrolowanej w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek;
- 7) opis wyposażenia, jakie zamierza się zainstalować, i procedur, jakie zamierza się wprowadzić, w celu ograniczenia emisji substancji kontrolowanej w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek;
- 8) ilość substancji kontrolowanej (w kg) wykorzystywanej w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek, w każdym z trzech lat poprzedzających datę rozpoczęcia jej stosowania zgodnie z wnioskiem oraz w każdym z kolejnych trzech lat, od kiedy rozpoczęto stosowanie substancji;
- 9) ilość substancji kontrolowanej (w kg) zmagazynowanej z przeznaczeniem do wykorzystania w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek;
- 10) w przypadku gdy zakłada się przywóz substancji kontrolowanej do zastosowania, którego dotyczy wniosek – nazwę i dane kontaktowe importera, przez które rozumie się adres, numer telefonu, numer faksu, adres poczty elektronicznej oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany;
- 11) w przypadku gdy zakłada się, że substancja kontrolowana do zastosowania, którego dotyczy wniosek, będzie produkowana – nazwę i dane kontaktowe producenta, przez które rozumie się adres wykonywania działalności, numer telefonu, numer faksu, adres poczty elektronicznej, numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, oraz miejsce produkcji;
- 12) ilość substancji kontrolowanej (w kg) przeznaczonej do przywozu lub wyprodukowania do zastosowania, którego dotyczy wniosek, w roku złożenia wniosku i w każdym z kolejnych trzech lat;
- 13) w przypadku gdy zakłada się, że produkty lub urządzenia zawierające substancję kontrolowaną, których dotyczy wniosek, będą wywiezione – przewidywaną datę (lub daty) wywozu oraz nazwę i dane kontaktowe eksportera, przez które rozumie się adres wykonywania działalności, numer telefonu, numer faksu, adres poczty elektronicznej, numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, oraz kraj (lub kraje) przeznaczenia;
- 14) opis problemów technicznych, jakie należy rozwiązać dla wprowadzenia rozwiązań alternatywnych, związanych ze spełnieniem wymagań technicznych, bezpieczeństwem, sprawami inżynierskimi i ewentualnymi innymi przeszkodami;
- 15) opis każdego rozwiązania alternatywnego dla substancji kontrolowanej, której dotyczy wniosek, które było sprawdzane albo jest aktualnie sprawdzane, z uwzględnieniem alternatywnych substancji, które nie są jeszcze dostępne na rynku; dla każdego z tych rozwiązań – jego zalety i wady; dla każdego rozwiązania, jakie zostało odrzucone – szczegółowe uzasadnienie przyczyn odrzucenia;
- 16) dla każdego rozwiązania aktualnie rozważanego – aktualny stan jego sprawdzania, prowadzonych badań lub wdrożenia oraz główne przeszkody w jego zastosowaniu wraz z określeniem terminu, w którym zostanie zakończone wdrożenie;
- 17) inne informacje, które mogą uzasadnić wniosek.

4a. Wnioski o odstępstwa, o których mowa w art. 11 ust. 3 oraz art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, zawierają:

- 1) nazwę wnioskodawcy oraz adres i siedzibę, a w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej lub adres strony internetowej – o ile je posiada;
- 2) datę sporządzenia wniosku;
- 3) przedmiot wniosku;
- 4) odniesienie do właściwego przepisu rozporządzenia (UE) nr 517/2014, na podstawie którego składany jest wniosek;

5) szczegółowe uzasadnienie wniosku, w szczególności wskazanie, w zależności od przedmiotu wniosku, informacji, dlaczego w odniesieniu do:

- a) produktu lub urządzenia, którego dotyczy wniosek, lub szczególnej kategorii produktów lub urządzeń, których dotyczy wniosek, nie są dostępne rozwiązania alternatywne lub nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa lub zastosowanie rozwiązań, które są wykonalne technicznie, wiązałoby się z nieproporcjonalnymi kosztami albo
- b) szczególnego zastosowania produktu lub urządzenia, którego dotyczy wniosek, nie są dostępne rozwiązania alternatywne lub nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa lub nie można zapewnić dostaw wodorofluorowęglowodorów bez poniesienia nieproporcjonalnych kosztów.

5. W przypadku gdy wniosek dotyczy kilku oddziałów wnioskodawcy, dane, o których mowa w ust. 4 pkt 5–17 i ust. 4a pkt 5, podaje się dla każdego oddziału oddzielnie.

6. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje wniosek wyspecjalizowanej jednostce, o której mowa w art. 16, w celu wydania opinii. Przy zasięgnięciu opinii przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133) nie stosuje się.

7. Wyspecjalizowana jednostka, o której mowa w art. 16, wydaje opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

8. Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16, może w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku wystąpić do wnioskodawcy o uzupełnienie, wyjaśnienie dotyczące informacji zawartych we wniosku lub usunięcie braków formalnych w terminie 14 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Po otrzymaniu uzupełnienia, wyjaśnienia lub poprawionego wniosku w wyznaczonym terminie przepisy ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

9. Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16, weryfikuje wniosek w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku lub otrzymania uzupełnienia, wyjaśnienia lub poprawionego wniosku.

10. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku minister właściwy do spraw środowiska występuje z wnioskiem o odstąpienie, o których mowa w ust. 1 i 1a, do Komisji Europejskiej.

11. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku minister właściwy do spraw środowiska odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wystąpienia z wnioskiem o odstąpienie, o których mowa w ust. 1 i 1a, do Komisji Europejskiej.

12. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości danych i informacji, o których mowa w ust. 3 i 4.

13. Minister właściwy do spraw środowiska określi wzory wniosków, o których mowa w ust. 1a, w formie dokumentu elektronicznego.

Art. 7. 1. Tworzy się rejestr przedsiębiorstw i operatorów, którym udzielono autoryzacji na przechowywanie halonów do zastosowań krytycznych, przedsiębiorstw produkujących, stosujących lub wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje oraz przedsiębiorstw stosujących substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz przedsiębiorstw prowadzących niszczenie substancji kontrolowanych.

2. Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw środowiska w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730, 848 i 1590). Administratorem danych zgromadzonych w rejestrze jest minister właściwy do spraw środowiska.

3. Rejestr jest jawny, a korzystanie z niego jest bezpłatne.

4. Minister właściwy do spraw środowiska udostępnia rejestr w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra.

5. Rejestr zawiera w zależności od przedmiotu wniosku:

- 1) nazwę przedsiębiorstwa lub operatora;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku przedsiębiorstwa lub operatora będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności;
- 3) numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres strony internetowej przedsiębiorstwa lub operatora – o ile je posiada;
- 4) informację, czy przedsiębiorstwo jest producentem nowych substancji, stosującym te substancje, czy wprowadzającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej te substancje;

- 5) nazwy chemiczne nowych substancji;
- 6) w przypadku gdy przedsiębiorstwo jest stosującym nowe substancje – rodzaj zastosowania;
- 7) informację, czy przedsiębiorstwo stosuje substancje kontrolowane w charakterze substratów, czy prowadzi ich niszczenie.

Art. 8. 1. Autoryzacji na przechowywanie halonów do zastosowań krytycznych, o której mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, udziela minister właściwy do spraw środowiska poprzez wpisanie podmiotu do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

2. Autoryzacja może zostać udzielona przedsiębiorstwu lub operatorowi, który spełnia następujące wymagania:

- 1) posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie w działalności związanej ze stosowaniem gazowych środków gaśniczych lub obrotem takimi środkami;
- 2) posiada zezwolenie na zbieranie odpadów;
- 3) posiada możliwość magazynowania halonów w szczelnie zamkniętych opakowaniach zabezpieczonych przed promieniami UV i wilgocią, w warunkach zapewniających zminimalizowanie ich emisji do środowiska.

3. Wniosek o udzielenie autoryzacji zawiera dane, o których mowa w art. 7 ust. 5 pkt 1–3, i sporządza się na formularzu według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 8.

4. Do wniosku o udzielenie autoryzacji załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz oświadczenie o spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 3, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5.⁵⁾ Wniosek o udzielenie autoryzacji oraz oświadczenia dołączane do niego składa się w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej. Wniosek w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym. Dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, składa się w kopii lub elektronicznej kopii. Minister właściwy do spraw środowiska może żądać od przedsiębiorstwa lub operatora przedstawienia oryginałów dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

6. W przypadku niezłożenia dokumentów lub oświadczenia, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw środowiska odmawia udzielenia autoryzacji, w drodze decyzji administracyjnej.

7. Minister właściwy do spraw środowiska cofa udzieloną autoryzację i wykreśla przedsiębiorstwo lub operatora z rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy przedsiębiorstwo lub operator przestały spełniać wymagania, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lub 3.

Art. 9. 1. Przedsiębiorstwa produkujące, stosujące lub wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych, zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, oraz przedsiębiorstwa stosujące substancje kontrolowane w charakterze substratów, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, oraz prowadzące niszczenie substancji kontrolowanych, zgodnie z art. 22 i załącznikiem VII do tego rozporządzenia, obowiązane są uzyskać wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

2. W przypadku przedsiębiorstw produkujących, stosujących lub wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych, zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, zawiera dane i informacje, o których mowa w art. 7 ust. 5 pkt 1–6.

3. W przypadku przedsiębiorstw stosujących substancje kontrolowane w charakterze substratów, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, oraz prowadzących niszczenie substancji kontrolowanych, zgodnie z art. 22 i załącznikiem VII do tego rozporządzenia wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, zawiera dane i informacje, o których mowa w art. 7 ust. 5 pkt 1–3 i 7, oraz:

- 1) w przypadku gdy przedsiębiorstwo stosuje substancje kontrolowane w charakterze substratów:
 - a) nazwę chemiczną substancji kontrolowanej,
 - b) skrócony opis procesu, w którym substancja jest stosowana, z określeniem reakcji chemicznej zachodzącej w tym procesie, w której substancja kontrolowana ulega całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego,
 - c) nazwę chemiczną produktu otrzymanego w tym procesie w wyniku transformacji chemicznej substancji kontrolowanej,
 - d) wielkość emisji substancji kontrolowanej w tym procesie;
- 2) w przypadku gdy przedsiębiorstwo prowadzi niszczenie substancji kontrolowanej – skrócony opis technologii niszczenia.

4.⁵⁾ Wnioski sporządza się w postaci elektronicznej na formularzu według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 8 i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym.

5. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia wpisania przedsiębiorstwa stosującego substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz prowadzących niszczenie substancji kontrolowanych do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy stosowanie substancji kontrolowanej w charakterze substratu jest niezgodne z definicją substratu zawartą w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 albo technologia niszczenia substancji kontrolowanej jest niezgodna z technologiami wymienionymi w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

6.⁵⁾ Przedsiębiorstwa, które uzyskały wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, i zaprzestały prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, są obowiązane poinformować o tym fakcie ministra właściwego do spraw środowiska, pismem w postaci elektronicznej opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, w terminie 60 dni od dnia zaprzestania prowadzenia takiej działalności.

7. Minister właściwy do spraw środowiska po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 6, wykreśla przedsiębiorstwo z rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

8. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie autoryzacji oraz wzory wniosków o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych i informacji przedstawianych we wnioskach oraz zapewnienia możliwości identyfikacji halonów, nowej substancji lub substancji kontrolowanej stosowanej w charakterze substratu i technologii niszczenia, oraz identyfikacji przedsiębiorstw lub operatorów.

Art. 10. 1. Nabywania substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego w celu wykonywania czynności wymagających posiadania certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20, lub zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 37 ust. 1, może dokonywać osoba fizyczna posiadająca certyfikat dla personelu odpowiedni do wykonywanych przez tę osobę czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku osoby fizycznej wykonującej czynności serwisowe i naprawcze systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – zaświadczenie, o którym mowa w art. 37 ust. 1, lub przedsiębiorca posiadający certyfikat dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 29.

2. Nabywanie substancji kontrolowanej, o którym mowa w ust. 1, może mieć miejsce tylko w przypadku halonów wykorzystywanych do celów krytycznych lub w przypadku uzyskania odstępstwa, o którym mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

3. Za nabycie nie uważa się przyjęcia substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego przeznaczonych do recyklingu, regeneracji lub zniszczenia, odzyskanych z pojemników, a także z produktów i urządzeń.

4. Zakazuje się przekazywania, odpłatnie albo nieodpłatnie, substancji kontrolowanych osobom fizycznym na ich własne potrzeby, z wyjątkiem przekazywania wodorochlorofluorowęglowodorów w ramach usługi instalowania, konserwacji lub serwisowania oraz naprawy urządzeń w przypadku uzyskania odstępstwa, o którym mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, a także przekazywania halonów do celów krytycznych w ramach usługi instalowania, konserwacji lub serwisowania oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych.

5. Zakazuje się przekazywania, odpłatnie albo nieodpłatnie, fluorowanych gazów cieplarnianych osobom fizycznym na ich własne potrzeby, z wyjątkiem przekazywania w ramach usługi instalowania, konserwacji lub serwisowania oraz naprawy urządzeń, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014.

Art. 11. Przepisy art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 8 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 dotyczące odpowiednio odzysku substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych urządzeń, agregatów chłodniczych w samochodach ciężarowych chłodniach i przyczepach chłodniach oraz przepisy ustawy dotyczące nabywania substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych stosuje się również do ruchomych urządzeń.

Art. 12. 1. Stacjonarne urządzenia chłodnicze, klimatyzacyjne i pompy ciepła, agregaty chłodnicze w samochodach ciężarowych chłodniach i przyczepach chłodniach oraz stacjonarne systemy ochrony przeciwpożarowej, zawierające co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych, sprawdzane są pod względem wycieków zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

2. Stacjonarne urządzenia chłodnicze, klimatyzacyjne i pompy ciepła, agregaty chłodnicze w samochodach ciężarowych chłodniach i przyczepach chłodniach oraz stacjonarne systemy ochrony przeciwpożarowej, a także rozdzielnice elektryczne i organiczne obiegi Rankine'a, zawierające co najmniej 5 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych sprawdzane są pod względem wycieków zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014.

3. (uchylony)

Art. 13. 1. Podmioty wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) produkty i urządzenia:
 - a) zawierające substancje kontrolowane lub od nich uzależnione,
 - b) zawierające fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnione,
 - 2) pojemniki zawierające substancje kontrolowane albo fluorowane gazy cieplarniane – są obowiązane do umieszczenia na nich etykiety oraz dołączenia instrukcji dotyczącej ich przeznaczenia i funkcjonowania, sporządzonych w języku polskim.
2. (uchylony)

Art. 13a. 1. Dowodem, o którym mowa w art. 11 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, jest umowa na wykonanie usługi instalowania, zawierająca w szczególności dane pozwalające na identyfikację urządzenia, które ma zostać zainstalowane, oraz:

- 1) informację o nazwie i numerze certyfikatu dla przedsiębiorców wykonujących na rzecz użytkownika końcowego usługę instalowania – w przypadku gdy taka umowa jest zawarta przez użytkownika końcowego z osobą prawną;
- 2) numer certyfikatu dla personelu osoby wykonującej usługę instalowania na rzecz użytkownika końcowego – w przypadku gdy taka umowa jest zawarta przez użytkownika końcowego z osobą fizyczną.

2. W przypadku gdy sprzedaż niehermetycznie zamkniętych urządzeń napełnionych fluorowanymi gazami cieplarnianymi dokonywana jest na rzecz podmiotu uprawnionego do wykonywania czynności instalowania na podstawie certyfikatu dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 29, dowodem, o którym mowa w art. 11 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, jest certyfikat dla przedsiębiorców.

3. Sprzedawca niehermetycznie zamkniętych urządzeń napełnionych fluorowanymi gazami cieplarnianymi jest obowiązany do prowadzenia rejestru sprzedanych urządzeń oraz do przechowywania kopii dowodów, o których mowa w ust. 1 i 2, przez 5 lat od dnia nabycia urządzenia i udostępniania ich na żądanie organom, o których mowa w art. 45.

4. Dowodem, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, jest dokument podpisany przez uprawnionego przedstawiciela podmiotu wprowadzającego fluorowane gazy cieplarniane i pozostałe fluorowane gazy cieplarniane do obrotu, zawierający oświadczenie, że trifluorometan wyprodukowany jako produkt uboczny podczas procesu produkcyjnego tych gazów, w tym podczas produkowania substratów do ich produkcji, został zniszczony lub odzyskany w celu późniejszego zastosowania, zgodnie z najlepszymi możliwymi technikami.

5. Producent lub importer, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, jest obowiązany do przechowywania kopii dokumentu, o którym mowa w ust. 4, przez 5 lat od dnia wprowadzenia fluorowanych gazów cieplarnianych lub pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych do obrotu i udostępniania jej na żądanie organom, o których mowa w art. 45, oraz audytorowi, o którym mowa w art. 19 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 517/2014.

Rozdział 2

Obowiązek prowadzenia dokumentacji przez operatorów urządzeń

Art. 14. 1. Dokumentację, o której mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 oraz art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dla stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, pomp ciepła, urządzeń będących agregatami chłodniczymi w samochodach ciężarowych chłodniach i przyczepach chłodniach, urządzeń będących organicznymi obiegami Rankine'a, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub co najmniej 5 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych, jak również dla urządzeń będących rozdzielnicami elektrycznymi zawierającymi fluorowane gazy cieplarniane w ilości co najmniej 5 ton ekwiwalentu CO₂ lub stacjonarnych urządzeń zawierających rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych w ilości co najmniej 5 ton ekwiwalentu CO₂, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, sporządza się w formie Karty Urządzenia, a w przypadku urządzeń będących stacjonarnymi systemami ochrony przeciwpożarowej zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub co najmniej 5 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych, w formie Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej.

2. Dokumentację, o której mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 oraz art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, operator sporządza i prowadzi oddzielnie dla każdego urządzenia, w tym także dla wyłączonego z eksploatacji lub użycia nieprzekazanego do unieszkodliwienia, zawierającego ilości substancji kontrolowanych lub ilości fluorowanych gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem art. 2 ust. 1 pkt 3.

3. Karta Urządzenia oraz Karta Systemu Ochrony Przeciwpożarowej zawierają w szczególności:

- 1) dane urządzenia;
- 2) nazwę operatora, jego adres i siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, a w przypadku operatora będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności, a także imię i nazwisko, numer telefonu i adres poczty elektronicznej wszystkich osób kontaktowych wyznaczonych przez operatora, którym został przez niego nadany dostęp do karty, imię i nazwisko osoby, która założyła kartę, i każdej osoby, która dokonała wpisu do karty, datę sporządzenia karty oraz datę dokonania każdego kolejnego wpisu do karty;
- 3) dane dotyczące ilości i rodzaju substancji kontrolowanej albo fluorowanego gazu cieplarnianego, a w przypadku mieszanin – dane dotyczące składu mieszaniny, zawartych w urządzeniu w momencie sporządzenia karty, jak również wszelkich ilości substancji kontrolowanej albo fluorowanego gazu cieplarnianego dodanych i odzyskanych podczas wykonywania czynności określonych w pkt 4, informacje, czy dodany gaz lub substancja zostały poddane recyklingowi lub regeneracji, a także nazwę i adres zakładu, w którym poddano je recyklingowi lub dokonano regeneracji, oraz – w wymaganych przypadkach – numer certyfikatu dla personelu osoby wykonującej te czynności oraz numer certyfikatu przedsiębiorcy zatrudniającego taką osobę;
- 4) zestawienie wykonanych czynności dotyczących instalowania, konserwacji lub serwisowania i kontroli szczelności, naprawy oraz naprawy nieszczelności i likwidacji urządzenia, w tym:
 - a) wyniki kontroli szczelności, zawierające w szczególności informację o stwierdzonych przyczynach nieszczelności, jeżeli została wykryta, naprawy nieszczelności i ponownej kontroli szczelności zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,
 - b) informacje na temat przekazania do unieszkodliwienia lub unieszkodliwiania substancji kontrolowanej albo fluorowanego gazu cieplarnianego albo likwidacji urządzenia,
 - c) informacje na temat instalowania systemów wykrywania wycieków w urządzeniu oraz ich kontrolowania zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,
 - d) informacje na temat odzysku z urządzenia substancji kontrolowanych albo fluorowanych gazów cieplarnianych,
 - e) nazwę i siedzibę podmiotu, imię i nazwisko osoby wykonującej te czynności, a w przypadku gdy wymagany jest certyfikat dla personelu – numer certyfikatu dla personelu osoby wykonującej te czynności oraz datę rozpoczęcia i zakończenia ich wykonywania;
- 5) jeżeli urządzenie zostało zlikwidowane – środki podjęte w celu odzyskania i unieszkodliwienia substancji kontrolowanych albo fluorowanych gazów cieplarnianych, które były zawarte w zlikwidowanym urządzeniu;
- 6) informację, czy został zainstalowany system wykrywania wycieków zgodny z wymogami rozporządzenia (UE) nr 517/2014.

4. Kartę Urządzenia oraz Kartę Systemu Ochrony Przeciwpożarowej sporządza się w terminie 15 dni roboczych od dnia dostarczenia urządzenia na miejsce jego funkcjonowania, a w przypadku gdy urządzenie wymaga zainstalowania – w terminie 15 dni roboczych od dnia zakończenia instalowania i napełnienia substancją kontrolowaną albo fluorowanym gazem cieplarnianym. Kartę Urządzenia oraz Kartę Systemu Ochrony Przeciwpożarowej sporządza się niezależnie od tego, czy urządzenie jest już eksploatowane w miejscu funkcjonowania, do którego zostało dostarczone, lub w miejscu, w którym zostało zainstalowane.

5. Jeżeli z weryfikacji, o której mowa w art. 16 pkt 6, wynika, że dane zawarte w Karcie Urządzenia oraz Karcie Systemu Ochrony Przeciwpożarowej zawierają błędy, wyspecjalizowana jednostka, o której mowa w art. 16, informuje o tym operatora. Operator jest obowiązany do dokonania korekty w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania tej informacji.

6. Karty Urządzenia oraz Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej stanowią element Centralnego Rejestru Operatorów, o którym mowa w art. 19, i są sporządzane w postaci elektronicznej. Przed sporządzeniem pierwszej Karty Urządzenia oraz Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej operator jest obowiązany do zarejestrowania się w Centralnym Rejestrze Operatorów poprzez wypełnienie w tym rejestrze formularza rejestracyjnego.

7. W przypadku urządzeń będących we władaniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Karty Urządzenia oraz Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej nie stanowią elementu Centralnego Rejestru Operatorów, o którym mowa w art. 19.

8. Operatorzy urządzeń, o których mowa w ust. 7, są obowiązani do przekazywania Ministrowi Obrony Narodowej rocznych sprawozdań zawierających informacje z prowadzonych przez nich w danym roku kalendarzowym Kart Urządzenia oraz Kart Systemu Ochrony Przeciwpożarowej w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego informacje dotyczą.

9. Sprawozdania, o których mowa w ust. 8, zawierają nazwę operatora, rodzaj urządzenia, rodzaj i ilość substancji kontrolowanej albo fluorowanego gazu cieplarnianego zawartego w urządzeniu oraz ilość tej substancji lub tego gazu odzyskaną z urządzenia i dodaną do urządzenia w ciągu danego roku kalendarzowego, a także informacje o każdym sprawdzeniu pod względem wycieków w danym roku kalendarzowym oraz o likwidacji urządzenia i środkach podjętych w celu odzyskania i unieszkodliwienia substancji kontrolowanych albo fluorowanych gazów cieplarnianych, które były zawarte w zlikwidowanym urządzeniu.

10. Minister Obrony Narodowej przygotowuje zbiorcze zestawienie otrzymanych sprawozdań, o których mowa w ust. 8, i przesyła je, w postaci elektronicznej, do wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego to zestawienie dotyczy.

11. Minister właściwy do spraw środowiska określi wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 8, w formie dokumentu elektronicznego.

12. Minister właściwy do spraw środowiska określi wzór Karty Urządzenia oraz wzór Karty Systemu Ochrony Przeciwopozarowej w formie dokumentu elektronicznego.

13. Kartę Urządzenia oraz Kartę Systemu Ochrony Przeciwopozarowej sporządza się przez ich wypełnienie w Centralnym Rejestrze Operatorów, o którym mowa w art. 19, w zakresie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3 i 6, oraz zatwierdzenie danych.

14. W przypadku gdy w urządzeniu lub systemie ochrony przeciwpożarowej substancja kontrolowana zostanie zastąpiona fluorowanym gazem cieplarnianym albo fluorowany gaz cieplarniany zostanie zastąpiony innym fluorowanym gazem cieplarnianym, należy dokonać zamknięcia odpowiednio dotychczasowej Karty Urządzenia albo Karty Systemu Ochrony Przeciwopozarowej i sporządzić nową Kartę Urządzenia albo Kartę Systemu Ochrony Przeciwopozarowej.

15. W przypadku gdy w urządzeniu lub systemie ochrony przeciwpożarowej substancja kontrolowana albo fluorowany gaz cieplarniany zostaną zastąpione substancją alternatywną niebędącą substancją kontrolowaną ani fluorowanym gazem cieplarnianym, należy dokonać zamknięcia odpowiednio Karty Urządzenia albo Karty Systemu Ochrony Przeciwopozarowej.

Art. 15. 1. Operatorzy urządzeń są obowiązani do zapewnienia, aby wpisu do Karty Urządzenia oraz Karty Systemu Ochrony Przeciwopozarowej danych dotyczących czynności i środków, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 4 i 5, dokonywały osoby:

- 1) wykonujące te czynności i posiadające, w stosownych przypadkach, certyfikat dla personelu uprawniający do wykonywania tych czynności lub
- 2) posiadające dostęp do Karty Urządzenia albo Karty Systemu Ochrony Przeciwopozarowej nadany przez operatora dokonujący wpisu na podstawie protokołu dotyczącego czynności, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 4, sporządzonego i podpisanego przez osobę wykonującą te czynności posiadającą, w stosownych przypadkach, certyfikat dla personelu uprawniający do wykonywania tych czynności.

2. Wpisy danych są dokonywane w terminie 15 dni roboczych od dnia wykonania czynności i środków, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 4 i 5.

3. Aktualna kopia Karty Urządzenia oraz Karty Systemu Ochrony Przeciwopozarowej w postaci elektronicznej jest przechowywana przez operatora i zabezpieczona przed dostępem osób trzecich.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do operatorów urządzeń będących we władaniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 3

Wyspecjalizowana jednostka

Art. 16. Tworzy się wyspecjalizowaną jednostkę, do której zadań należy:

- 1) prowadzenie Centralnego Rejestru Operatorów, o którym mowa w art. 19, w tym dokonywanie w nim zmian;
- 2) sporządzanie analiz i opracowań danych:
 - a) przekazywanych do rejestru, o którym mowa w pkt 1,
 - b) zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 14 ust. 10;
- 3) prowadzenie bazy danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, oraz sporządzanie analiz i opracowań danych przekazywanych do tej bazy oraz danych zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 40 ust. 6 i art. 41 ust. 5;

- 4) wykonywanie bieżących zaleceń Unii Europejskiej w zakresie substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych, obejmujące w szczególności:
 - a) analizę i opiniowanie materiałów dotyczących substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych przekazywanych i publikowanych przez Komisję Europejską lub inne organy Unii Europejskiej,
 - b) pełnienie funkcji punktu kontaktowego dla podmiotów krajowych i Komisji Europejskiej w zakresie rozporządzenia (UE) nr 517/2014 oraz rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, sporządzanie analizy danych zawartych w sprawozdaniach przekazywanych przez podmioty zgodnie z art. 19 ust. 1–4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 oraz art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009,
 - c) opracowywanie raportów i dokumentacji wynikających z rozporządzenia (UE) nr 517/2014, rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 i rozporządzeń wykonawczych Komisji Europejskiej, w tym rozporządzenia Komisji (UE) nr 291/2011 z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie nieodzwonnych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 79 z 25.03.2011, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 291/2011”, rozporządzenia Komisji (UE) nr 537/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie mechanizmu przyznawania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 147 z 02.06.2011, str. 4), wymaganych do przekazania do Komisji Europejskiej lub innych organów Unii Europejskiej,
 - d) opracowywanie informacji, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, wymaganych do przekazania do Komisji Europejskiej;
- 5) opiniowanie wniosków o odstępstwa, o których mowa w art. 6;
- 6) weryfikacja danych zawartych w Kartach Urządzenia oraz Kartach Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, o których mowa w art. 14, oraz w sprawozdaniach, o których mowa w art. 39 ust. 1.

Art. 17.⁶⁾ Wykonywanie zadań wyspecjalizowanej jednostki powierza się Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutowi Chemii Przemysłowej im. prof. Ignacego Mościckiego.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw środowiska sprawuje nadzór nad wykonywaniem przez wyspecjalizowaną jednostkę zadań określonych w art. 16.

2. Wyspecjalizowana jednostka przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie z wykonania zadań określonych w art. 16 za rok poprzedni w terminie do dnia 31 maja roku następnego.

3. W przypadku gdy sprawozdanie jest niepełne lub budzi zastrzeżenia, minister właściwy do spraw środowiska może zażądać jego uzupełnienia lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień w wyznaczonym przez niego terminie.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może zlecić imiennie upoważnionym pracownikom obsługującego go urzędu przeprowadzenie kontroli wyspecjalizowanej jednostki w zakresie wykonywanych przez nią zadań określonych w art. 16, w szczególności w przypadku gdy w wyznaczonym terminie wyspecjalizowana jednostka nie uzupełni sprawozdania lub nie udzieli dodatkowych wyjaśnień, a także jeśli złożone sprawozdanie pomimo uzupełnienia lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień budzi zastrzeżenia.

5. Kontrolę, o której mowa w ust. 4, przeprowadza się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

6. Kierownik wyspecjalizowanej jednostki jest obowiązany do realizacji zaleceń pokontrolnych wydanych przez ministra właściwego do spraw środowiska.

7. Analizy i opracowania danych przekazywanych do Centralnego Rejestru Operatorów, o którym mowa w art. 19, oraz do bazy danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, i danych zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 14 ust. 10, art. 40 ust. 6 oraz art. 41 ust. 5, a także analizy i opracowania dotyczące wykonywania bieżących zaleceń Unii Europejskiej w zakresie substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych, są wykonywane przez wyspecjalizowaną jednostkę na zlecenie ministra właściwego do spraw środowiska.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 90 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. poz. 534), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 2019 r.

8. Analizy i opracowania, o których mowa w ust. 7, mogą być bezpłatnie udostępniane organom administracji publicznej.

9. Wspecjalizowana jednostka może sporządzać odpłatnie, na podstawie informacji zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów, o którym mowa w art. 19, i bazie danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, analizy i opracowania na zlecenie organów administracji publicznej innych niż minister właściwy do spraw środowiska oraz organizacji samorządu gospodarczego i organizacji pracodawców.

10. Analizy i opracowania sporządzone na zlecenie podmiotów innych niż organy administracji publicznej nie mogą zawierać informacji umożliwiających identyfikację operatorów oraz osób dokonujących wpisów do Kart Urządzenia i Kart Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, podmiotów i osób przekazujących sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 1.

Rozdział 4

Centralny Rejestr Operatorów

Art. 19. 1. Karty Urządzenia, Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej oraz dane zawarte w tych kartach gromadzi się, w postaci dokumentów elektronicznych, w Centralnym Rejestrze Operatorów dla urządzeń, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub co najmniej 5 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych, zwanym dalej „Centralnym Rejestrem Operatorów”.

2. (uchylony)

3. Dane zawarte w Centralnym Rejestrze Operatorów są zabezpieczone przed dostępem osób trzecich, a dostęp do nich mają wyłącznie osoby upoważnione przez kierownika wyspecjalizowanej jednostki oraz operatorzy urządzeń lub osoby przez nich upoważnione.

4. Operator urządzenia oraz upoważniona przez niego osoba mają dostęp do zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów danych dotyczących wyłącznie tego urządzenia.

5. Dane jednostkowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 649 i 730) zawarte w Centralnym Rejestrze Operatorów podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742).

6. Administratorem danych zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów jest wyspecjalizowana jednostka.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia Centralnego Rejestru Operatorów, gromadzenia w nim danych, a także sposób udostępniania tych danych i sposób ich zabezpieczenia oraz wzór formularza rejestracyjnego, o którym mowa w art. 14 ust. 6, biorąc pod uwagę:

- 1) potrzebę prowadzenia Centralnego Rejestru Operatorów w systemie teleinformatycznym i automatycznego przekazywania do niego danych w tym systemie oraz potrzebę zapewnienia możliwości korzystania z danych dotyczących operatorów i osób przekazujących dane;
- 2) konieczność zapewnienia ochrony danych operatorów i osób przekazujących dane;
- 3) potrzebę zapewnienia kompletności i przejrzystości danych operatora urządzenia oraz konieczność zapewnienia jednoznacznej identyfikacji osoby dokonującej wpisu w Karcie Urządzenia oraz Karcie Systemu Ochrony Przeciwpożarowej.

Rozdział 5

Certyfikacja

Art. 20. 1. Personel, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2067 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz agregatów chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, a także certyfikacji przedsiębiorstw w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 28), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2015/2067”, jest obowiązany do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 3 tego rozporządzenia.

2. Personel, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 12), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 304/2008”, obowiązany jest do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 tego rozporządzenia.

3. Personel, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2066 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych dokonujących instalacji, serwisowania, konserwacji, napraw lub likwidacji rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane bądź dokonujących odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych rozdzielnic elektrycznych (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 22), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2015/2066”, oraz w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 21, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 306/2008”, jest obowiązany do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 2015/2066 albo w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 306/2008.

4. Personel wykonujący czynności w zakresie instalacji, kontroli szczelności, konserwacji lub serwisowania, a także naprawy i likwidacji stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, jak również stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających substancje kontrolowane oraz odzysku substancji kontrolowanych z tych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic jest obowiązany do posiadania certyfikatów dla personelu, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2.

5. Personel, o którym mowa w ust. 1–4, obowiązany jest wykonywać czynności objęte certyfikatami dla personelu, o których mowa w ust. 1–3, z wykorzystaniem odpowiedniego wyposażenia technicznego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wyposażenie techniczne, o którym mowa w ust. 5, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa osób fizycznych wykonujących czynności objęte certyfikatami dla personelu, o których mowa w ust. 1–3, jak również ochrony środowiska.

Art. 21. 1. Certyfikat dla personelu może uzyskać osoba pełnoletnia, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku i złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin teoretyczny i praktyczny przed komisją egzaminacyjną powołaną przez jednostkę oceniającą personel.

2. Certyfikat dla personelu jest wydawany na wniosek.

3. Wniosek zawiera:

- 1) imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) numer PESEL albo numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 3) adres wnioskodawcy.

4. Do wniosku dołącza się zaświadczenie albo oświadczenie o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku oraz dokument potwierdzający złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym i określający zakres egzaminu, wydany przez jednostkę oceniającą personel.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 22. 1. Certyfikat dla personelu wydaje jednostka certyfikująca personel.

2. Certyfikat dla personelu wydawany jest bezterminowo.

3. Certyfikat dla personelu podlega cofnięciu i wykreśleniu z rejestru wydanych certyfikatów dla personelu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. d, przez kierownika jednostki certyfikującej personel w przypadku prawomocnego skazania osoby posiadającej ten certyfikat za przestępstwo przeciwko środowisku.

4. Odmowa wydania certyfikatu dla personelu następuje w przypadku, gdy wnioskodawca nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 21 ust. 1. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla personelu oraz dokonania wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu kierownik jednostki certyfikującej personel zawiadamia o odmowie wnioskodawcę.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, oraz w przypadku cofnięcia certyfikatu dla personelu i wykreślenia z rejestru wydanych certyfikatów dla personelu przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 280 z 23.10.2008, str. 38.

6. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu dla personelu i dokonania wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu lub cofnięciu certyfikatu dla personelu i wykreśleniu z rejestru wydanych certyfikatów dla personelu, za pośrednictwem kierownika jednostki certyfikującej personel.

7. Nadanie pisma z odwołaniem w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051 i 1495) lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu Odwoławczego.

8. Odwołanie rozpatruje trzyosobowy zespół, wyznaczony spośród członków Komitetu Odwoławczego przez Przewodniczącego Komitetu Odwoławczego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odwołania.

9. Po rozpatrzeniu odwołania Komitet Odwoławczy:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę kierownikowi jednostki certyfikującej personel do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

10. W przypadku oddalenia odwołania przysługuje skarga do sądu administracyjnego, za pośrednictwem Komitetu Odwoławczego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu.

11. W przypadku utraty, zniszczenia lub uszkodzenia certyfikatu dla personelu w stopniu uniemożliwiającym jego odczytanie jednostka certyfikująca personel wydaje, na wniosek, wtórnik certyfikatu dla personelu.

12. Osoba, która po uzyskaniu wtórnika certyfikatu dla personelu odzyskała utracony certyfikat dla personelu, jest obowiązana zwrócić ten certyfikat do jednostki certyfikującej personel.

13. Osoba, która wnioskuje o zmianę danych certyfikatu dla personelu, składa wniosek do jednostki certyfikującej personel wraz z posiadanym aktualnie certyfikatem, którego dane mają być zmienione.

Art. 23. 1. Jednostka certyfikująca personel wykonuje czynności wynikające z przepisów rozporządzenia (UE) 2015/2067, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (UE) 2015/2066 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008, w tym:

- 1) ustanawia i stosuje procedurę wydawania i cofania certyfikatów dla personelu;
- 2) tworzy, prowadzi i udostępnia na swojej stronie internetowej:
 - a) rejestr jednostek oceniających personel,
 - b) rejestr jednostek prowadzących szkolenia,
 - c) rejestr jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu,
 - d) rejestr wydanych certyfikatów dla personelu;
- 3) ustanawia procedurę dotyczącą sprawdzania spełnienia wymagań przez jednostki oceniające personel i jednostki prowadzące szkolenia oraz jednostki wydające zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

2. Rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są prowadzone w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Administratorem danych zawartych w rejestrach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest jednostka certyfikująca personel.

3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a–c, zawierają:

- 1) nazwę jednostki;
- 2) adres i siedzibę jednostki;
- 3) numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres strony internetowej – o ile jednostka je posiada;
- 4) zakres prowadzonych szkoleń lub egzaminów.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, zawiera:

- 1) numer certyfikatu dla personelu;
- 2) imię i nazwisko osoby, która uzyskała certyfikat dla personelu;
- 3) zakres certyfikatu dla personelu.

5. Rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są jawne, a korzystanie z nich jest bezpłatne.

Art. 24. 1. Jednostka certyfikująca personel pobiera opłaty za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu dla personelu i wydanie certyfikatu dla personelu;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu;
- 3) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki prowadzącej szkolenia;
- 4) dokonanie wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia;
- 5) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki oceniającej personel;
- 6) dokonanie wpisu do rejestru jednostek oceniających personel;
- 7) wydanie wtórnika certyfikatu dla personelu;
- 8) zmianę danych certyfikatu dla personelu.

2. Maksymalna jednostkowa wysokość opłat jest ustalana w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1352 i 1907), obowiązującego w dniu złożenia wniosku lub dokonania zgłoszenia i wynosi za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu dla personelu, wydanie certyfikatu dla personelu oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu – łącznie 3% tego wynagrodzenia;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia albo dokonanie wpisu do rejestru jednostek oceniających personel – 5% tego wynagrodzenia;
- 3) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki oceniającej personel albo rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki prowadzącej szkolenia – 70% tego wynagrodzenia.

3. Opłata za wydanie wtórnika certyfikatu dla personelu lub zmianę danych certyfikatu dla personelu wynosi 50 zł za każdy wydany wtórnik lub zmieniony certyfikat.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki opłat, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

5. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej personel i są przeznaczane na zadania związane z wydawaniem certyfikatów dla personelu, dokonywaniem wpisów do rejestrów, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2, kontrolą jednostek oceniających personel oraz osób fizycznych, którym wydane zostały certyfikaty dla personelu, oraz finansowanie działalności Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1.

6. Dowód uiszczenia opłaty jest załączany do wniosku o dokonanie czynności, której dotyczy opłata.

7. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla personelu oraz dokonania wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu albo odmowy dokonania wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia albo jednostek oceniających personel opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 6, podlega zwrotowi, w terminie 30 dni od dnia odmowy.

Art. 25. 1. Jednostką oceniającą personel może być podmiot:

- 1) prowadzący działalność w zakresie kształcenia lub prowadzenia badań w zakresie substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych w dziedzinie będącej przedmiotem egzaminów dla osób ubiegających się o certyfikat dla personelu;
- 2) dysponujący odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzania egzaminów w części praktycznej, zgodnie z zakresem tematycznym egzaminów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 2;
- 3) zatrudniający osoby posiadające odpowiednią wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne umożliwiające ocenę umiejętności praktycznych i teoretycznych osób przystępujących do egzaminu;
- 4) który uzyskał wpis do rejestru jednostek oceniających personel.

2. Wymóg dotyczący zakresu działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy podmiotu będącego producentem lub operatorem urządzeń będących rozdzielnicami elektrycznymi lub zawierających rozpuszczalniki, który może pełnić funkcję jednostki oceniającej personel w zakresie odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z tych urządzeń.

3. Jednostka oceniająca personel:

- 1) posiada procedury przygotowywania egzaminów, w tym posiada pulę pytań egzaminacyjnych i ją aktualizuje, z uwzględnieniem zasady tajności pytań egzaminacyjnych;
- 2) posiada procedury przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych;
- 3) wyznacza skład komisji egzaminacyjnej oraz wyznacza spośród członków komisji egzaminacyjnej przewodniczącego oraz zapewnia, aby członkami komisji egzaminacyjnej nie były osoby, które przeprowadziły szkolenie osoby egzaminowanej;
- 4) wydaje osobie, która złożyła egzamin z wynikiem pozytywnym, dokument potwierdzający złożenie egzaminu i określający zakres egzaminu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 2;
- 5) opracowuje i stosuje procedury w zakresie sprawozdawczości z przeprowadzonych egzaminów oraz prowadzi rejestr przeprowadzonych egzaminów zawierający ich wyniki i dokumentuje, w postaci pisemnej i elektronicznej, jednostkowe i łączne wyniki egzaminów.

4.⁵⁾ Podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki oceniającej personel zgłasza taki zamiar w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej do jednostki certyfikującej personel. Zgłoszenie w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym.

5. Zgłoszenie zawiera nazwę podmiotu, jego siedzibę i adres, a w przypadku podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki oceniającej personel będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podmiot podlega wpisowi do tego rejestru.

6.⁵⁾ Do zgłoszenia dołącza się, w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej, oświadczenie o dysponowaniu odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzania egzaminów oraz zatrudnianiu osób posiadających odpowiednią wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne. Oświadczenie w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym. Oświadczenie składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

7. Kierownik jednostki certyfikującej personel przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek oceniających personel zleca kontrolę, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1.

8. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki oceniającej personel spełnia wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia kierownik jednostki certyfikującej personel dokonuje wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając ten podmiot o dokonaniu wpisu.

9. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki oceniającej personel nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel odmawia dokonania wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając ten podmiot o odmowie dokonania wpisu.

10. W przypadku odmowy dokonania wpisu do rejestru jednostek oceniających personel, podmiotowi, o którym mowa w ust. 9, przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

Art. 26. 1. Jednostka certyfikująca personel jest obowiązana do przeprowadzania:

- 1) kontroli podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki oceniającej personel w zakresie spełnienia wymagań, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1–3;
- 2) nie rzadziej niż co trzy lata okresowych kontroli jednostek oceniających personel pod względem zgodności z wymaganiami określonymi w art. 25 ust. 1 pkt 1–3 lub w przepisach rozporządzenia (UE) 2015/2067, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (UE) 2015/2066 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008.

2. Kontrolę przeprowadzają pracownicy jednostki certyfikującej personel posiadający imienne upoważnienie kierownika tej jednostki.

3. Podczas przeprowadzania kontroli osoba przeprowadzająca kontrolę jest uprawniona do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, w których kontrolowana jednostka oceniająca personel prowadzi działalność podlegającą kontroli;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego;
- 3) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z zakresem przeprowadzanej kontroli.

4. Osoba przeprowadzająca kontrolę jest uprawniona do poruszania się po terenie nieruchomości, obiektu lub ich części bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanej jednostki oceniającej personel.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Kierownik podmiotu kontrolowanego oraz kontrolowana osoba fizyczna, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązani są umożliwić przeprowadzenie kontroli osobie kontrolującej, w szczególności w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

7. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, którego jeden egzemplarz doręcza się kontrolowanej jednostce oceniającej personel.

8. Protokół podpisują pracownicy jednostki certyfikującej personel przeprowadzający kontrolę i kierownik kontrolowanej jednostki oceniającej personel.

9. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanej jednostki oceniającej personel pracownik jednostki certyfikującej personel dokonuje o tym wzmianki w protokole.

10. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez jednostkę oceniającą personel wymagań określonych w art. 25 ust. 1 pkt 1–3 lub w przepisach rozporządzenia (UE) 2015/2067, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (UE) 2015/2066 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008, kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla tę jednostkę oceniającą personel z rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając tę jednostkę o wykreśleniu.

11. W przypadku wykreślenia jednostki oceniającej personel z rejestru jednostek oceniających personel przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

Art. 27. 1. Szkolenia w zakresie wiedzy niezbędnej do uzyskania certyfikatu dla personelu mogą prowadzić podmioty, które:

- 1) dysponują odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzania szkoleń w części praktycznej, w zakresie zgodnym z zakresem tematycznym egzaminów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 2 pkt 4;
- 2) posiadają programy szkoleń zgodne z zakresem tematycznym egzaminów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 2 pkt 4 i materiały szkoleniowe niezbędne do prowadzenia szkoleń;
- 3) zatrudniają osoby posiadające wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne gwarantujące prawidłowy przebieg szkolenia;
- 4) uzyskały wpis do rejestru jednostek prowadzących szkolenia.

2.⁵⁾ Podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia zgłasza taki zamiar w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej do jednostki certyfikującej personel. Zgłoszenie w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera nazwę podmiotu, jego siedzibę i adres, a w przypadku podmiotu będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności, oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podmiot podlega wpisowi do tego rejestru, oraz planowany zakres prowadzenia szkoleń.

4.⁵⁾ Do zgłoszenia dołącza się, w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej, oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w ust. 1 pkt 1–3, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Kierownik jednostki certyfikującej personel przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia zleca kontrolę, o której mowa w ust. 10 pkt 1.

6. Jednostka prowadząca szkolenia może być równocześnie jednostką oceniającą personel, o ile spełnia wymagania dla obu jednostek, pod warunkiem udokumentowania rozdzielenia obu funkcji, szczególnie w zakresie oceny części praktycznej egzaminu.

7. Osoba, która odbyła szkolenie w jednostce prowadzącej szkolenia pełniącej jednocześnie funkcję jednostki oceniającej personel, nie może składać egzaminu w tej jednostce.

8. W przypadku spełnienia przez podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia kierownik jednostki certyfikującej personel dokonuje wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, zawiadamiając ten podmiot o dokonaniu wpisu.

9. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel odmawia dokonania wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, zawiadamiając ten podmiot o odmowie dokonania wpisu.

10. Jednostka certyfikująca personel jest obowiązana do przeprowadzania:

- 1) kontroli podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia,
- 2) nie rzadziej niż co trzy lata kontroli jednostki prowadzącej szkolenia

– w celu sprawdzenia spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3; przepisy art. 26 ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

11. W razie stwierdzenia naruszenia przez jednostkę prowadzącą szkolenia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla tę jednostkę prowadzącą szkolenia z rejestru jednostek prowadzących szkolenia, zawiadamiając tę jednostkę o wykreśleniu.

12. W przypadku odmowy dokonania wpisu lub wykreślenia z rejestru jednostek prowadzących szkolenia przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

Art. 28. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zgłoszenia podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki oceniającej personel,
- 2) wzór zgłoszenia podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia

– kierując się koniecznością uwzględnienia zakresu informacji, jaki powinien być zawarty w zgłoszeniach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania dotyczące wyposażenia technicznego niezbędnego do prowadzenia szkoleń i przeprowadzania egzaminów, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności objęte szkoleniem i egzaminem oraz zapewnienia ochrony środowiska;
- 2) minimalne wymagania dotyczące wiedzy teoretycznej i doświadczenia praktycznego osób przeprowadzających egzaminy oraz osób prowadzących szkolenia, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości właściwego sprawdzenia umiejętności teoretycznych i praktycznych osób przystępujących do egzaminu lub uczestniczących w szkoleniu;
- 3) wymagania dotyczące przeprowadzania egzaminów, w tym:
 - a) wymagania dotyczące składu komisji egzaminacyjnej oraz sposobu jej działania, kierując się potrzebą zapewnienia udziału w komisji egzaminacyjnej co najmniej trzech osób z odpowiednią wiedzą teoretyczną i doświadczeniem praktycznym w zakresie objętym egzaminem oraz potrzebą zapewnienia obiektywnego działania komisji,
 - b) sposób organizowania i wytyczne do procedury przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminu poprawkowego, kierując się potrzebą sprawnego i obiektywnego przeprowadzenia egzaminu oraz egzaminu poprawkowego oraz zapewnienia, aby egzaminy obejmowały część teoretyczną i część praktyczną, a także potrzebą zapewnienia przez jednostkę oceniającą personel wyposażenia technicznego umożliwiającego przeprowadzenie egzaminu w części praktycznej;

- 4) zakresy tematyczne egzaminów, uwzględniając minimalne wymagania zawarte w rozporządzeniu (UE) 2015/2067, rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, rozporządzeniu (UE) 2015/2066 i rozporządzeniu (WE) nr 306/2008, a także zapewniając, że obejmą one zagadnienia teoretyczne i praktyczne dotyczące substancji kontrolowanych oraz odzysku substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych z ruchomych urządzeń, a także biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia posiadania przez personel odpowiedniego poziomu wiedzy i umiejętności w odniesieniu do wykonywanych czynności objętych certyfikatem dla personelu, w tym wiedzy i umiejętności dotyczących technologii alternatywnych w stosunku do technologii wykorzystujących substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane;
- 5) wzór:
 - a) dokumentu potwierdzającego, w celu wydania certyfikatu dla personelu, złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz określającego zakres złożonego egzaminu,
 - b) wniosku o wydanie certyfikatu dla personelu– kierując się potrzebą ujednoczenia tych dokumentów i wniosków;
- 6) wzory certyfikatów dla personelu wraz z wyszczególnieniem zakresu tych certyfikatów oraz ich opisy, uwzględniając minimalne wymagania dotyczące wydawania certyfikatów dla personelu zawarte w rozporządzeniu (UE) 2015/2067, rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, rozporządzeniu (UE) 2015/2066 i rozporządzeniu (WE) nr 306/2008, a także potrzebę wydawania certyfikatu dla personelu w formie odpornej na zniszczenie karty o niewielkich wymiarach, konieczność zabezpieczenia certyfikatów przed podrobieniem lub przerobieniem oraz potrzebę identyfikacji jednostki certyfikującej personel, rodzaju certyfikatu oraz jego posiadacza.

Art. 29. Przedsiębiorca prowadzący działalność i wykonujący czynności dla osób trzecich, polegające na instalowaniu, konserwacji lub serwisowaniu, naprawie lub likwidacji stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, jak również urządzeń będących stacjonarnymi systemami ochrony przeciwpożarowej zawierającymi fluorowane gazy cieplarniane, jest obowiązany posiadać certyfikat dla przedsiębiorców, o którym mowa odpowiednio w rozporządzeniu (UE) 2015/2067 albo w rozporządzeniu (WE) nr 304/2008.

Art. 30. 1. Certyfikat dla przedsiębiorców wydaje jednostka certyfikująca przedsiębiorców.

2. Certyfikat dla przedsiębiorców może uzyskać przedsiębiorca, który:

- 1) spełnia wymagania odpowiednie do rodzaju prowadzonej działalności, określone w rozporządzeniu (UE) 2015/2067 albo rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, w szczególności:
 - a) posiada i stosuje w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach procedury prowadzenia działalności,
 - b) posiada w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach wdrożony system dokumentowania czynności wykonywanych przez personel posiadający odpowiedni certyfikat dla personelu,
 - c) dysponuje w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach wyposażeniem technicznym spełniającym minimalne wymagania odpowiednie do zakresu prowadzonej działalności;
- 2) będąc osobą fizyczną nie został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku w związku z prowadzoną działalnością albo za takie przestępstwo nie zostały skazane osoby wchodzące w skład organów przedsiębiorcy będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną;
- 3) złoży do jednostki certyfikującej przedsiębiorców wniosek o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców.

3. Certyfikat dla przedsiębiorców jest wydawany bezterminowo.

4. Do wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców dołącza się oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Wniosek o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców zawiera:

- 1) nazwę wnioskodawcy;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności;
- 3) numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podlega wpisowi do tego rejestru;
- 4) prośbę o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców w określonym zakresie;
- 5) oświadczenie woli o wykonywaniu działalności zgodnie z zakresem certyfikatu dla przedsiębiorców.

7. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, spełnienia przez przedsiębiorcę warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców wydaje przedsiębiorcy certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, zawiadamiając tego przedsiębiorcę o dokonaniu wpisu.

8. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, niespełnienia przez przedsiębiorcę warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców odmawia wydania certyfikatu dla przedsiębiorców, zawiadamiając tego przedsiębiorcę o odmowie.

9. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla przedsiębiorców przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku utraty, zniszczenia lub uszkodzenia certyfikatu dla przedsiębiorców w stopniu uniemożliwiającym jego odczytanie jednostka certyfikująca przedsiębiorców wydaje na wniosek przedsiębiorcy wtórnik certyfikatu dla przedsiębiorców.

11. Przedsiębiorca, który po uzyskaniu wtórnika certyfikatu dla przedsiębiorców odzyskał utracony certyfikat dla przedsiębiorców, jest obowiązany zwrócić ten certyfikat do jednostki certyfikującej przedsiębiorców.

12. Przedsiębiorca, który wnioskuje o zmianę danych certyfikatu dla przedsiębiorców, składa wniosek do jednostki certyfikującej przedsiębiorców wraz z posiadanym aktualnie certyfikatem, którego dane mają być zmienione.

Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wskaże, w drodze rozporządzenia, podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej przedsiębiorców oraz podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej personel, kierując się potrzebą zapewnienia bezstronności i niezależności jednostki certyfikującej przedsiębiorców lub personelu, dotychczasowym doświadczeniem podmiotu w certyfikacji przedsiębiorców lub personelu, a także możliwością pełnienia przez ten podmiot funkcji jednostki certyfikującej dla sektorów i rodzajów działalności objętych obowiązkiem uzyskiwania certyfikatów dla przedsiębiorców oraz koniecznością spełnienia wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) 2015/2067 i rozporządzeniu (WE) nr 304/2008 lub możliwością pełnienia przez ten podmiot funkcji jednostki certyfikującej personel dla wszystkich sektorów i rodzajów czynności objętych obowiązkiem uzyskiwania certyfikatów dla personelu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad jednostką certyfikującą personel w zakresie prowadzenia działalności określonej w art. 23 ust. 1 oraz nad jednostką certyfikującą przedsiębiorców w zakresie prowadzenia działalności określonej w art. 32 ust. 1.

3. Podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej przedsiębiorców może jednocześnie pełnić funkcję jednostki certyfikującej personel.

Art. 32. 1. Jednostka certyfikująca przedsiębiorców wykonuje czynności wynikające z rozporządzenia (UE) 2015/2067 oraz rozporządzenia (WE) nr 304/2008, a także:

- 1) tworzy, prowadzi i udostępnia na swojej stronie internetowej rejestr wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców;
- 2) przeprowadza kontrole przedsiębiorcy, każdorazowo przed wydaniem certyfikatu dla przedsiębiorców i nie rzadziej niż raz na 7 lat po wydaniu certyfikatu, w celu sprawdzenia spełniania warunków określonych w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, prowadzony jest w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Administratorem danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest jednostka certyfikująca przedsiębiorców.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) numer certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 2) nazwę przedsiębiorcy;
- 3) typ certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 4) informację o wydaniu, zawieszeniu, odwieszeniu lub cofnięciu certyfikatu dla przedsiębiorców.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest jawny, a korzystanie z niego jest bezpłatne.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania kontroli spełniania warunków określonych w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2, kierując się potrzebą sprawdzenia prawidłowości wypełniania nałożonych na przedsiębiorcę obowiązków.

Art. 33. 1. Kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców zawiesza certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców w razie stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, niespełnienia przez przedsiębiorcę któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców na wniosek przedsiębiorcy, którego certyfikat został zawieszony, odwiesza zawieszony certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, jeżeli powtórna kontrola, przeprowadzona nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, wykaże, że przedsiębiorca ten spełnia warunki określone w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2.

3. Kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców cofa certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, jeżeli:

- 1) kontrola przedsiębiorcy posiadającego certyfikat dla przedsiębiorców, który został już wcześniej zawieszony, wykaże, że przedsiębiorca nie spełnia warunków określonych w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) przedsiębiorca będący osobą fizyczną albo osobą wchodzącą w skład organów przedsiębiorcy będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku w związku z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością.

4. O zawieszeniu, cofnięciu albo odwieszeniu certyfikatu dla przedsiębiorców kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców zawiadamia przedsiębiorcę.

5. W przypadku zawieszenia, cofnięcia lub odmowy odwieszenia certyfikatu dla przedsiębiorców, przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. 1. Jednostka certyfikująca przedsiębiorców pobiera opłaty za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie lub odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców i wydanie lub odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 2) dokonanie wpisu lub wpisu o odwieszeniu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców;
- 3) wydanie wtórnika certyfikatu;
- 4) zmianę danych certyfikatu dla przedsiębiorców.

2. Maksymalna jednostkowa wysokość opłat jest ustalana w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, obowiązującego w dniu złożenia wniosku i wynosi za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców, wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców – łącznie 50% tego wynagrodzenia;
- 2) rozpatrzenie wniosku o odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu o odwieszeniu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców – łącznie 25% tego wynagrodzenia.

3. Opłata za wydanie wtórnika certyfikatu dla przedsiębiorców lub zmianę danych certyfikatu dla przedsiębiorców wynosi 50 zł za każdy wydany wtórnik lub zmieniony certyfikat.

4. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej przedsiębiorców i są przeznaczane na zadania związane z czynnościami wydawania certyfikatów dla przedsiębiorców, dokonywania wpisów do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców oraz kontrolą przedsiębiorców, którym mają być wydane lub zostały wydane certyfikaty dla przedsiębiorców.

5. Dowód uiszczenia opłaty jest załączany do wniosku o dokonanie czynności, której dotyczy opłata.

6. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla przedsiębiorców i dokonania wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców albo odmowy odwieszenia certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonania wpisu o odwieszeniu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców opłata podlega zwrotowi, w terminie 30 dni od dnia odmowy.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych zawartych we wniosku;
- 2) wzór certyfikatu dla przedsiębiorców i jego opis, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych zawartych w certyfikacie, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2067 oraz rozporządzeniem (WE) nr 304/2008, oraz potrzebą wydawania certyfikatu dla przedsiębiorców w formie odpornej na zniszczenie i zabezpieczonej przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 3) wysokość jednostkowych stawek opłat za rozpatrzenie wniosku o wydanie albo odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, wydanie albo odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wyposażenie techniczne, odpowiednie do działalności, o której mowa w art. 29, procedury prowadzenia działalności oraz system dokumentowania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności w zakresie instalacji, konserwacji lub serwisowania, a także naprawy i likwidacji stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, urządzeń będących stacjonarnymi systemami ochrony przeciwpożarowej, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, jak również zapewnienia ochrony środowiska.

Rozdział 6

Komitet Odwoławczy

Art. 35. 1. Tworzy się Komitet Odwoławczy, do zadań którego należy rozpatrywanie odwołań w sprawach:

- 1) odmowy wydania, zawieszenia, cofnięcia oraz odmowy odwieszenia certyfikatu;
- 2) odmowy dokonania wpisu do rejestrów, o których mowa w art. 25 ust. 9, art. 27 ust. 9 i art. 37 ust. 12, oraz wykreślenia z tych rejestrów.

2. Kadencja Komitetu Odwoławczego trwa 4 lata.

3. Komitet Odwoławczy liczy od 8 do 11 członków, w tym po co najmniej dwóch przedstawicieli:

- 1) organów administracji rządowej;
- 2) stowarzyszeń i organizacji: pracodawców, gospodarczych i naukowo-technicznych, których zakres działania obejmuje zadania dotyczące działalności objętej certyfikacją na podstawie przepisów ustawy.

4. Członków Komitetu Odwoławczego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii kierownika jednostki certyfikującej personel i kierownika jednostki certyfikującej przedsiębiorców, wskazując jednocześnie przewodniczącego, dwóch zastępców przewodniczącego i sekretarza.

5. Kandydatów na członków Komitetu Odwoławczego zgłaszają do ministra właściwego do spraw gospodarki, w formie pisemnej, organy i podmioty, o których mowa w ust. 3.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu Odwoławczego określa regulamin uchwalony przez Komitet Odwoławczy i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

7. Obsługę organizacyjną i finansową Komitetu Odwoławczego zapewnia jednostka certyfikująca personel.

Rozdział 7

Obowiązki podmiotów prowadzących działalność związaną z systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych zawierającymi substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane oraz zasady prowadzenia szkoleń w zakresie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z tych systemów

Art. 36. 1. W przypadku stwierdzenia wycieku substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego z systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych w ilości odbiegającej od normalnej podmiot oferujący usługi serwisowe i naprawcze tego systemu klimatyzacji jest obowiązany, przed napełnieniem systemu, dokonać jego naprawy zapewniającej odpowiednie uszczelnienie zapobiegające wyciekom.

2. Wyciek substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego z systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych w ilości odbiegającej od normalnej oznacza wyciek substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego z tego systemu w ilości przekraczającej w skali roku 40 g dla systemu pojedynczego parownika i 60 g dla systemu podwójnego parownika.

3. System podwójnego parownika oznacza system, w którym w układzie klimatyzacji zainstalowany jest skraplacz w komorze silnikowej oraz minimum dwa parowniki w pojeździe, natomiast system pojedynczego parownika – każdy inny system parownika w pojeździe silnikowym niż system podwójnego parownika.

Art. 37. 1. Osoba fizyczna wykonująca czynność polegającą na odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych jest obowiązana do posiadania zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytym szkoleniu dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 25), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 307/2008”.

2. Jednostkami prowadzącymi szkolenia w zakresie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych i uprawnionymi do wydawania zaświadczeń o odbytym szkoleniu w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 307/2008 mogą być podmioty, które:

- 1) prowadzą działalność w zakresie dokonywania napraw i przeglądów systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych lub prowadzenia badań w zakresie klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 2) zatrudniają osoby posiadające odpowiednią wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne, umożliwiające prowadzenie szkoleń, w szczególności posiadające udokumentowaną co najmniej 3-miesięczną praktykę w wykonywaniu napraw i przeglądów systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 3) dysponują materiałami szkoleniowymi oraz odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do prowadzenia szkoleń w części praktycznej w zakresie tematycznym zgodnym z zakresem programu szkolenia określonym w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008, z uwzględnieniem zagadnień dotyczących odzysku substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych oraz stosowania w tych systemach alternatywnych dla fluorowanych gazów cieplarnianych czynników chłodniczych;
- 4) uzyskały wpis do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

3. Jednostki, o których mowa w ust. 2, są obowiązane do tworzenia, prowadzenia oraz udostępniania na swojej stronie internetowej rejestrów wydanych zaświadczeń o odbytym szkoleniu.

4. Rejestry, o których mowa w ust. 3, są prowadzone w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Administratorami danych zawartych w rejestrach, o których mowa w ust. 3, są jednostki prowadzące szkolenia.

5. Rejestry, o których mowa w ust. 3, zawierają:

- 1) numer wydanego zaświadczenia o odbytym szkoleniu;
- 2) imię i nazwisko osoby, która uzyskała zaświadczenie o odbytym szkoleniu.

6. Rejestry, o których mowa w ust. 3, są jawne, a korzystanie z nich jest bezpłatne.

7.⁵⁾ Podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, jest obowiązany zgłosić do jednostki certyfikującej personel zamiar rozpoczęcia prowadzenia szkoleń i wydawania zaświadczeń o odbytym szkoleniu, w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej. Zgłoszenie w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym.

8. Zgłoszenie zawiera:

- 1) nazwę podmiotu;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku gdy podmiotem zamierzającym pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres wykonywania działalności;
- 3) numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podmiot podlega wpisowi do tego rejestru.

9.⁵⁾ Do zgłoszenia dołącza się, w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej, oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w ust. 2 pkt 1–3, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

10. Kierownik jednostki certyfikującej personel przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu zleca kontrolę, o której mowa w ust. 13.

11. W przypadku spełnienia przez podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, dokonuje wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, zawiadamiając o dokonaniu wpisu ten podmiot.

12. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel odmawia dokonania wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, zawiadamiając o odmowie ten podmiot.

13. Jednostka certyfikująca personel przeprowadza kontrolę przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu i nie rzadziej niż raz na 3 lata, w celu stwierdzenia, czy spełniają one wymagania określone w ust. 2 pkt 1–3.

14. Do kontroli jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu przepisy art. 26 ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

15. W razie stwierdzenia naruszenia przez jednostkę wydającą zaświadczenia o odbytym szkoleniu wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla tę jednostkę z rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, zawiadamiając tę jednostkę o wykreśleniu.

16. W przypadku odmowy wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu albo wykreślenia jednostki z tego rejestru przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 35 ust. 1. Przepisy art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

17. Zaświadczenie o odbytym szkoleniu wydawane jest zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 6.

Art. 38. 1. Jednostka certyfikująca personel pobiera opłaty za:

- 1) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytym szkoleniu;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

2. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej personel i są przeznaczane na zadania związane z dokonaniem wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu oraz kontrolą jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

3. Dowód uiszczenia opłat jest załączany do zgłoszenia o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

4. W przypadku odmowy wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podlega zwrotowi, w terminie 30 dni od dnia odmowy wpisu.

5. Maksymalna jednostkowa wysokość opłat jest ustalana w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, obowiązującego w dniu złożenia wniosku i wynosi za:

- 1) dokonanie wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu – 5% tego wynagrodzenia;
- 2) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytym szkoleniu – 70% tego wynagrodzenia.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące wyposażenia technicznego, jakim powinna dysponować jednostka prowadząca szkolenia w zakresie odzysku substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, kierując się zakresem części praktycznej szkoleń określonym w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008, jak też potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności objęte szkoleniem oraz zapewnienia ochrony środowiska;

- 2) minimalne wymagania dotyczące wiedzy teoretycznej i doświadczenia praktycznego osób prowadzących szkolenia, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości właściwego przeszkolenia pod kątem umiejętności teoretycznych i praktycznych osób uczestniczących w szkoleniu;
- 3) wzór zaświadczenia o odbytych szkoleniu, uwzględniając informacje dotyczące treści zaświadczeń określone w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008;
- 4) wysokość jednostkowych stawek opłat, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

Rozdział 8

Sprawozdawczość w zakresie substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych

Art. 39. 1. Podmioty przywożące substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane oraz pozostałe fluorowane gazy cieplarniane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wywożące te substancje lub gazy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekazują do bazy danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, roczne sprawozdania sporządzone zgodnie ze stanem faktycznym dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych oraz pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych, z wyodrębnieniem ilości substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych, przywożonych spoza Unii Europejskiej i wywożonych z Unii Europejskiej.

2. Jeżeli z weryfikacji, o której mowa w art. 16 pkt 6, wynika, że dane zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, zawierają błędy, wyspecjalizowana jednostka, o której mowa w art. 16, informuje o tym podmiot, który przekazał sprawozdanie. Podmiot jest obowiązany do dokonania korekty w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania tej informacji.

3. Obowiązek przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 1, dotyczy także podmiotów:

- 1) stosujących substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, lub pozostałe fluorowane gazy cieplarniane, w rozumieniu definicji stosowania zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 w odniesieniu do substancji kontrolowanych i nowych substancji oraz w rozporządzeniu (UE) nr 517/2014 w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych lub pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem ich stosowania w produkcji produktów i urządzeń, instalowaniu, serwisowaniu lub konserwacji, naprawie i likwidacji urządzeń, a także w innych procesach;
- 2) prowadzących odzysk, recykling, regenerację lub niszczenie substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych oraz pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych, w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 w odniesieniu do substancji kontrolowanych i nowych substancji oraz rozporządzenia (UE) nr 517/2014 w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych lub pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 3) przywożących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkty i urządzenia, zawierające substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, lub pozostałe fluorowane gazy cieplarniane, oraz dokonujących wywozu takich produktów i urządzeń z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 40. 1. Sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 1, stanowią element bazy danych, o której mowa w art. 41 ust. 1, i są sporządzane w postaci elektronicznej. Przed sporządzeniem pierwszego sprawozdania podmiot jest obowiązany do zarejestrowania się w bazie danych poprzez wypełnienie w tej bazie formularza rejestracyjnego.

2. Sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 1, są przekazywane raz w roku do dnia 28 lutego za rok poprzedni.

3. Sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 1, zawierają:

- 1) rodzaj substancji kontrolowanych, nowych substancji oraz fluorowanych gazów cieplarnianych i pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych, ich nazwy chemiczne i oznaczenie ASHRAE – Amerykańskiego Stowarzyszenia Inżynierów Ogrzewnictwa, Chłodnictwa i Klimatyzacji;
- 2) ilość każdej substancji kontrolowanej, nowej substancji oraz każdego z fluorowanych gazów cieplarnianych i pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych:
 - a) przywiezionych z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - b) przywiezionych spoza Unii Europejskiej,
 - c) zawartych w przywiezionych i wytworzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktach i urządzeniach,

- d) zakupionych lub nabytych nieodpłatnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- e) odzyskanych we własnym zakresie,
- f) wstępnie oczyszczonych we własnym zakresie w ramach recyklingu,
- g) zregenerowanych we własnym zakresie,
- h) wywiezionych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- i) wywiezionych poza Unię Europejską,
- j) zawartych w wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktach i urządzeniach,
- k) sprzedanych lub przekazanych nieodpłatnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyodrębnieniem sprzedanych lub przekazanych nieodpłatnie do recyklingu, regeneracji lub zniszczenia oraz do innych celów,
- l) zastosowanych w poszczególnych sektorach z podaniem rodzaju zastosowania,
- m) poddanych zniszczeniu we własnym zakresie,
- n) zmagazynowanych na dzień 1 stycznia i 31 grudnia roku, którego dotyczy sprawozdanie,
- o) utraconych w trakcie roku, którego dotyczy sprawozdanie – z wyodrębnieniem ilości substancji kontrolowanych, nowych substancji, fluorowanych gazów cieplarnianych lub pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych utraconych wskutek wycieku lub z innych przyczyn.

4. Ilości każdej substancji lub gazu, o których mowa w ust. 3 pkt 2, poza przywozem, wywozem lub stosowaniem tych substancji lub gazów do celów laboratoryjnych lub analitycznych oraz produkcją, przywozem i wywozem produktów i urządzeń, podaje się z dokładnością do 0,1 kg, przyjmując, że wartości do 49 g zaokrągla się w dół, a wartości od 50 g zaokrągla się w górę. W przypadku przywozu, wywozu lub stosowania substancji lub gazów, o których mowa w ust. 3 pkt 2, do celów laboratoryjnych lub analitycznych ilości tych substancji lub gazów podaje się z dokładnością do 0,001 kg, przyjmując, że wartości do 0,49 g zaokrągla się w dół, a wartości od 0,50 g zaokrągla się w górę. W przypadku produkcji, przywozu i wywozu produktów i urządzeń ilość każdej substancji lub gazu zawartej w 1 kg masy produktu lub w 1 sztuce urządzenia podaje się z dokładnością do 0,001 kg, przyjmując, że wartości do 0,49 g zaokrągla się w dół, a wartości od 0,50 g zaokrągla się w górę.

5. Podmioty, o których mowa w art. 39 ust. 1, będące jednostkami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, raz w roku, w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dotyczą dane, przekazują, w postaci elektronicznej, Ministrowi Obrony Narodowej roczne sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 3.

6. Minister Obrony Narodowej przygotowuje zbiorcze zestawienie sprawozdań, o których mowa w ust. 5, i przesyła je, w postaci elektronicznej, do wyspecjalizowanej jednostki do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego to zestawienie dotyczy.

7. W przypadku gdy substancja kontrolowana lub nowa substancja jest zawarta w mieszaninie, w sprawozdaniu podaje się nazwę handlową i procentowy skład wagowy mieszaniny oraz dane dotyczące ilości tej mieszaniny.

8. W przypadku gdy fluorowany gaz cieplarniany lub pozostały fluorowany gaz cieplarniany jest mieszaniną w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 517/2014, w sprawozdaniu podaje się oznaczenie ASHRAE – Amerykańskiego Stowarzyszenia Inżynierów Ogrzewnictwa, Chłodnictwa i Klimatyzacji i procentowy skład wagowy mieszaniny oraz dane dotyczące ilości tej mieszaniny.

Art. 41. 1. Dane zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 39 ust. 1, przekazywane przez podmioty prowadzące działalność w poszczególnych sektorach, gromadzi się w bazie danych, zwanej dalej „bazą danych”.

2. Wszelkie dane zawarte w bazie danych, o której mowa w ust. 1, są zabezpieczone, a dostęp do nich mają wyłącznie osoby upoważnione przez kierownika wyspecjalizowanej jednostki.

3. (uchylony)

3a. Dane, o których mowa w ust. 1, są gromadzone odrębnie dla każdego podmiotu przekazującego sprawozdanie, o którym mowa w art. 39 ust. 1.

3b. Zapisywanie danych, o których mowa w ust. 1, w systemie następuje po zatwierdzeniu ich kompletności i poprawności przez osobę przekazującą dane.

3c. Do czasu zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 3b, system umożliwia tymczasowe zapisanie danych, o których mowa w ust. 1, przez osobę przekazującą dane, oraz ich modyfikację i uzupełnianie.

3d. Dane podmiotów i osób przekazujących sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 1, są zabezpieczone przed:

- 1) działaniem osób lub oprogramowania, których celem jest uzyskanie nieuprawnionego dostępu do bazy lub dokonywanie nieuprawnionej zmiany danych w bazie;
- 2) utratą danych w bazie spowodowaną w szczególności awarią zasilania lub zakłóceniami w sieci zasilającej.

3e. Dane podmiotów i osób przekazujących sprawozdania, o których mowa w art. 39 ust. 1, są chronione przez zastosowanie mechanizmów:

- 1) ochrony przed nieuprawnionym dostępem, w szczególności przez zastosowanie zapory sieciowej;
- 2) ochrony przed oprogramowaniem złośliwym, w szczególności przez zastosowanie oprogramowania antywirusowego;
- 3) zapewnienia dostępności danych, w szczególności przez tworzenie kopii zapasowych danych;
- 4) zapewnienia poufności danych, w szczególności przez przechowywanie danych w formie zaszyfrowanej;
- 5) rozliczalności działań związanych z dostępem do danych;
- 6) reagowania na incydenty związane z bezpieczeństwem danych, w szczególności mechanizmów:
 - a) monitorowania aktualności wdrożonych zabezpieczeń,
 - b) wykrywania incydentów,
 - c) podejmowania działań związanych z wyjaśnianiem zaistniałych incydentów,
 - d) przywracania systemu teleinformatycznego, w którym są przetwarzane dane, do stanu niezakłóconego funkcjonowania po zaistniałym incydencie.

3f. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 39 ust. 1, oraz wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 40 ust. 5, w formie dokumentu elektronicznego.

4. Podmioty użytkujące systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony i przeznaczone do zastosowań krytycznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009, przekazują do wyspecjalizowanej jednostki sprawozdania zawierające informacje o ilościach halonów zawartych w poszczególnych rodzajach sprzętu lub obiektach na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem, zastosowanych w tych rodzajach sprzętu lub obiektach i wyemitowanych z nich w ciągu roku objętego sprawozdaniem oraz zmagazynowanych na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem, a także informacje o postępie w zastępowaniu halonów i działaniach podjętych w celu ograniczenia emisji halonów, w postaci elektronicznej, do dnia 28 lutego za rok poprzedni.

5.⁵⁾ Podmioty użytkujące systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony i przeznaczone do zastosowań krytycznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009, będące na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, przekazują do Ministra Obrony Narodowej sprawozdania, o których mowa w ust. 4, w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej, w terminie do dnia 28 lutego za rok poprzedni. Sprawozdania w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym. Minister Obrony Narodowej przygotowuje zbiorcze zestawienie sprawozdań i przekazuje je do wyspecjalizowanej jednostki, w postaci elektronicznej, do dnia 31 marca za rok poprzedni.

6. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, kierując się potrzebą zapewnienia jednolitego sposobu przekazywania danych o ilościach poszczególnych halonów zawartych w poszczególnych rodzajach sprzętu i poszczególnych rodzajach obiektów, a także o ilościach poszczególnych halonów zastosowanych i zmagazynowanych do poszczególnych zastosowań krytycznych i działaniach, jakie są podejmowane przez użytkowników w celu zastosowania technologii alternatywnych.

Rozdział 9

Organy właściwe w sprawach substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych

Art. 42. 1. Ilekroć przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych stanowią o wykonywaniu czynności przez właściwe organy państwa członkowskiego, czynności te wykonuje minister właściwy do spraw środowiska, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ustawie.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw środowiska należy notyfikacja informacji między Rzeczpospolitą Polską a Komisją Europejską w zakresie spraw objętych przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych.

Art. 43. Certyfikaty lub zaświadczenia wydane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej są uznawane, gdy posiadacz certyfikatu lub zaświadczenia dysponuje tłumaczeniem przysięgłym certyfikatu lub zaświadczenia na język polski.

Art. 44. Kopie licencji, o których mowa w art. 18 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, są przekazywane bezpośrednio do wyspecjalizowanej jednostki.

Rozdział 10

Kontrola

Art. 45. 1. Kontrolę:

- 1) przestrzegania przepisów ustawy, rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, z zastrzeżeniem ust. 5, rozporządzenia (UE) nr 517/2014, z wyłączeniem przepisów dotyczących systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic, certyfikacji i zaświadczeń, rozporządzenia (UE) nr 291/2011, rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2068 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę etykiet dla produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 39), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2015/2068”, rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1191/2014 z dnia 30 października 2014 r. określającego format i sposób składania sprawozdania, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 318 z 05.11.2014, str. 5), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1191/2014”, oraz rozporządzenia (WE) nr 1516/2007,
- 2) w zakresie posiadania wymaganych certyfikatów wynikających z rozporządzenia (UE) 2015/2067, rozporządzenia (UE) 2015/2066 oraz rozporządzenia (WE) nr 306/2008,
- 3) przestrzegania przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/879 z dnia 2 czerwca 2016 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, szczegółowe uzgodnienia dotyczące deklaracji zgodności przy wprowadzaniu do obrotu urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła napełnionych wodorofluorowęglowodorami i weryfikacji tych deklaracji przez niezależnego audytora (Dz. Urz. UE L 146 z 03.06.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2016/879”,
- 4) w zakresie posiadania wymaganych zaświadczeń wynikających z rozporządzenia (WE) nr 307/2008

– sprawują organy Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska kontrolują postępowanie z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami, fluorowanymi gazami cieplarnianymi i pozostałymi fluorowanymi gazami cieplarnianymi oraz postępowanie z produktami i urządzeniami, zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje, fluorowane gazy cieplarniane lub pozostałe fluorowane gazy cieplarniane, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Kontrolę:

- 1) przestrzegania przepisów ustawy, rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, rozporządzenia (UE) nr 517/2014, z wyłączeniem przepisów dotyczących certyfikacji i zaświadczeń oraz z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 1 i 2, rozporządzenia (WE) nr 1497/2007, rozporządzenia (UE) nr 1191/2014 oraz rozporządzenia (UE) 2015/2068,
- 2) w zakresie posiadania wymaganych certyfikatów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 304/2008, dotyczących systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic

– sprawują organy Państwowej Straży Pożarnej.

4. Organy Państwowej Straży Pożarnej kontrolują postępowanie z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami, fluorowanymi gazami cieplarnianymi i pozostałymi fluorowanymi gazami cieplarnianymi wykorzystywanymi w ochronie przeciwpożarowej, a także systemami ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnicami zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje, fluorowane gazy cieplarniane lub pozostałe fluorowane gazy cieplarniane.

5. Kontrolę w zakresie zastosowań krytycznych halonów w odniesieniu do poszczególnych kategorii sprzętu lub obiektu wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 wykonują:

- 1) dla kategorii 1–3 i 7 oraz dla kategorii 4 i 8 w odniesieniu do statków powietrznych i obiektów o przeznaczeniu wojskowym – Minister Obrony Narodowej lub organy przez niego wskazane;
- 2) dla kategorii 4 w odniesieniu do cywilnych statków powietrznych i kategorii 6 – organy Inspekcji Ochrony Środowiska;
- 3) dla kategorii 5, 8 w odniesieniu do obiektów o przeznaczeniu innym niż wojskowe i kategorii 9 – organy Państwowej Straży Pożarnej.

6. Organy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, w związku ze sprawowaną kontrolą mogą żądać udzielenia informacji i okazania dokumentów związanych z postępowaniem przez dany podmiot z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami, fluorowanymi gazami cieplarnianymi oraz pozostałymi fluorowanymi gazami cieplarnianymi, a także odpowiednio produktami i urządzeniami zawierającymi te substancje lub gazy, w szczególności udostępniania Kart Urządzeń lub Kart Systemów Ochrony Przeciwożarowej.

7. Organy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, w związku ze sprawowaną kontrolą mogą żądać okazania do wglądu pojemników zawierających substancje kontrolowane, nowe substancje, fluorowane gazy cieplarniane i pozostałe fluorowane gazy cieplarniane oraz udostępniania tych pojemników w celu sprawdzenia zgodności ich zawartości z dokumentacją, za pomocą identyfikatora lub przez pobranie próbki w celu przeprowadzenia odpowiedniej analizy laboratoryjnej.

8. Organy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, podczas stosowania identyfikatora syntetycznych czynników chłodniczych i przeciwpożarowych nie są obowiązane do posiadania specjalnych dokumentów uprawniających do wykonywania czynności z jego zastosowaniem.

9. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz kontrolowana osoba fizyczna zatrudniona w takiej jednostce, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej obowiązani są umożliwić przeprowadzenie kontroli organom Inspekcji Ochrony Środowiska oraz organom Państwowej Straży Pożarnej w związku ze sprawowaną kontrolą.

10. Główny Inspektor Ochrony Środowiska oraz Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej przedstawiają odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw środowiska albo ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych z kopią do wiadomości ministra właściwego do spraw środowiska, do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, sprawozdanie z przestrzegania przepisów dotyczących substancji kontrolowanych, nowych substancji, fluorowanych gazów cieplarnianych i pozostałych fluorowanych gazów cieplarnianych w roku poprzednim, w zakresie swoich kompetencji.

11. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 10, obejmuje:

- 1) informację o liczbie podmiotów skontrolowanych w roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 2) wykaz nieprawidłowości stwierdzonych w czasie kontroli z podziałem na kategorie:
 - a) kategoria 1 – brak realizacji lub naruszenie obowiązków niezwiązanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, takich jak: nieprowadzenie lub niewłaściwe prowadzenie dokumentacji, niesporządzenie lub niesporządzenie w terminie Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwożarowej, nieprzekazywanie lub nieprzekazywanie w terminie danych do Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwożarowej lub ich korekt do Centralnego Rejestru Operatorów lub nieprzekazywanie lub nieprzekazywanie w terminie sprawozdań lub ich korekt do bazy danych lub do Komisji Europejskiej, nieetykietowanie lub niewłaściwe etykietowanie pojemników, produktów i urządzeń, nierejestrowanie się w elektronicznym rejestrze kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu zgodnie z przepisami art. 17 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,
 - b) kategoria 2 – naruszenie obowiązków związanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, takich jak: wykonywanie czynności wymagających certyfikatu bez jego posiadania, niezapewnienie dokonywania odzysku lub przeprowadzania kontroli szczelności, przeprowadzanie kontroli szczelności niezgodnie z wymaganiami, użytkowanie systemów ochrony przeciwpożarowej lub gaśnic zawierających halony nieprzeznaczone do zastosowań krytycznych, gromadzenie halonów bez posiadania autoryzacji, stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych do celów zabronionych na mocy art. 13 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, niezastosowanie się do ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu, a także sprzedaży i nabywania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych, określonych w art. 11 i art. 14–16 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,
 - c) kategoria 3 – bezpośrednie zanieczyszczenie środowiska spowodowane zaniedbaniami w postępowaniu z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi, takimi jak niedokonanie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z pojemników przed ich unieszkodliwieniem;
- 3) informacje o działaniach pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska lub Państwową Straż Pożarną w roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 4) informacje o skuteczności działań pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska lub Państwową Straż Pożarną w roku poprzedzającym rok, którego dotyczy sprawozdanie;
- 5) charakterystykę podmiotów skontrolowanych w roku, którego dotyczy sprawozdanie, z podziałem na grupy podmiotów:
 - a) grupa I – podmioty stosujące substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane,
 - b) grupa II – operatorzy urządzeń zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane,

- c) grupa III – podmioty dokonujące obrotu substancjami zubożającymi warstwę ozonową lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi, lub pozostałymi fluorowanymi substancjami lub produktami i urządzeniami zawierającymi substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, lub pozostałe fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionymi;
- 6) podsumowanie i wnioski.

12. Organy, o których mowa w ust. 5, przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw środowiska, do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, sprawozdanie z kontroli, o której mowa w ust. 5, w roku poprzednim, w zakresie swoich kompetencji.

Art. 46. 1. Organy Krajowej Administracji Skarbowej kontrolują przywóz i wywóz substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych.

2. Substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, a także produkty i urządzenia zawierające substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnione zatrzymane przez organ celny w związku z nielegalnym wprowadzeniem na obszar celny Unii Europejskiej podlegają cofnięciu poza ten obszar, a w przypadku gdy cofnięcie nie jest możliwe – towary te są traktowane jako odpady i podlegają unieszkodliwieniu w trybie określonym w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701, 730, 1403 i 1579) na koszt osoby, na której ciąży obowiązek wynikający z przepisów prawa celnego.

3. W przypadku braku możliwości unieszkodliwienia substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych, a także pozostałych towarów wymienionych w ust. 2, na koszt osoby, o której mowa w ust. 2, koszty unieszkodliwienia pokrywane są ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

4. Środki, o których mowa w ust. 3, przeznaczone na unieszkodliwienie substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych, a także pozostałych towarów wymienionych w ust. 2, realizowane przez państwową jednostkę budżetową, są przekazywane tej jednostce zgodnie z art. 410c ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.⁸⁾).

5. Organy Krajowej Administracji Skarbowej przedkładają ministrowi właściwemu do spraw środowiska, do dnia 31 marca roku następnego, sprawozdanie zawierające:

- 1) raport z przypadków zatrzymania substancji kontrolowanej, a także produktu lub urządzenia zawierających taką substancję lub od niej uzależnionych, w danym roku kalendarzowym, w tym:
 - a) roczne dane o ilości zatrzymanej substancji kontrolowanej, a także o ilości zatrzymanego produktu i urządzenia zawierających taką substancję lub od niej uzależnionych, oraz o terminie przekazania ich do unieszkodliwienia, z podaniem nazwy i adresu podmiotu, któremu ta substancja, produkt lub urządzenie zostały przekazane do unieszkodliwienia,
 - b) roczne zestawienie wszczętych, kontynuowanych i zakończonych postępowań w stosunku do osób, które dokonały nielegalnego przywozu lub wywozu substancji kontrolowanej, a także produktu lub urządzenia zawierających taką substancję lub od niej uzależnionych;
- 2) informację o przeprowadzonych w danym roku kalendarzowym szkoleniach i działaniach promocyjnych, wspomagających ograniczenie nielegalnego przywozu lub wywozu substancji kontrolowanych, a także produktów i urządzeń zawierających taką substancję lub od niej uzależnionych.

6. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, w formie dokumentu elektronicznego.

Rozdział 11

Administracyjne kary pieniężne i przepisy karne

Art. 47. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 600 zł do 4500 zł wymierza się za:

- 1) nieprzekazanie w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, albo sprawozdania, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
- 2) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, urządzenia lub produktu albo, wbrew art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, pojemnika bez odpowiedniej etykiety;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1403, 1495, 1501, 1527, 1579, 1680, 1712 i 1815.

- 3) wprowadzenie, wbrew art. 13, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojemnika, produktu lub urządzenia bez etykiety w języku polskim albo bez instrukcji w języku polskim albo wprowadzenie produktu lub urządzenia niezgodnie z art. 12 ust. 1, 2 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 albo z art. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2068;
- 4) wprowadzenie, wbrew art. 13, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemu ochrony przeciwpożarowej lub gaśnicy bez etykiety w języku polskim albo bez instrukcji w języku polskim albo wprowadzenie produktu lub urządzenia niezgodnie z art. 12 ust. 1, 2 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 albo z art. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2068;
- 5) niesporządzenie w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, Karty Urządzenia lub jej korekty w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 5;
- 6) niesporządzenie w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej lub jej korekty w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 5;
- 7) niezapewnienie, wbrew art. 15 ust. 1, dokonania wpisu danych do Karty Urządzenia przez osobę wykonującą czynności i posiadającą, w stosownych przypadkach, odpowiedni certyfikat dla personelu lub przez osobę posiadającą dostęp do Karty Urządzenia nadany przez operatora dokonującą wpisu na podstawie protokołu dotyczącego wykonanych czynności;
- 8) niezapewnienie, wbrew art. 15 ust. 1, dokonania wpisu danych do Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej przez osobę wykonującą czynności i posiadającą, w stosownych przypadkach, odpowiedni certyfikat dla personelu lub przez osobę posiadającą dostęp do Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej nadany przez operatora dokonującą wpisu na podstawie protokołu dotyczącego wykonanych czynności;
- 9) niedokonanie w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, wpisu danych do Karty Urządzenia;
- 10) niedokonanie w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, wpisu danych do Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej;
- 11) nieprzekazanie w terminie, o którym mowa w art. 40 ust. 2, wyspecjalizowanej jednostce sprawozdania, o którym mowa w art. 39 ust. 1, lub nieprzekazanie korekty tego sprawozdania w terminie, o którym mowa w art. 39 ust. 2;
- 12) niezłożenie, wbrew art. 9 ust. 1, wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, przez przedsiębiorstwo produkujące, stosujące lub wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych, zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, albo niepoinformowanie przez takie przedsiębiorstwo, wbrew art. 9 ust. 6, o zaprzestaniu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 9 ust. 1;
- 13) niezłożenie, wbrew art. 9 ust. 1, wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, przez przedsiębiorstwo stosujące substancje kontrolowane w charakterze substratów, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, lub przedsiębiorstwo prowadzące niszczenie substancji kontrolowanych, zgodnie z art. 22 i załącznikiem VII do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, albo niepoinformowanie przez takie przedsiębiorstwo, wbrew art. 9 ust. 6, o zaprzestaniu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 9 ust. 1;
- 14) wykonanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2067, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/2067, albo wykonanie czynności, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2066, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) 2015/2066, albo wykonanie czynności, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 306/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 306/2008;
- 15) wykonanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 304/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 304/2008;
- 16) wykonanie czynności, o których mowa w art. 20 ust. 4, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 2, w odniesieniu do substancji kontrolowanych niebędących halonami;
- 17) wykonanie czynności, o których mowa w art. 20 ust. 4, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 2, w odniesieniu do halonów;
- 18) niedokonanie naprawy, o której mowa w art. 36 ust. 1, przed napełnieniem systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 19) wykonanie czynności, o których mowa w art. 37 ust. 1, bez posiadania zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 307/2008;
- 20) niewypełnienie obowiązków określonych w art. 1 ust. 1 lub 2, art. 2 lub art. 4 rozporządzenia (UE) 2016/879;
- 21) niedokonanie audytu sprawozdania, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, w przypadku określonym w art. 19 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 517/2014.

Art. 48. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 4000 zł do 15 000 zł wymierza się za:

- 1) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia halonów;
- 2) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia substancji kontrolowanych niebędących halonami;
- 3) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku lub zniszczenia substancji kontrolowanych niebędących halonami zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w zakresie, w jakim jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia;
- 4) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku lub zniszczenia halonów zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w zakresie, w jakim jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia;
- 5) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających substancje kontrolowane oraz ich obiegów w terminach, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 6) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających substancje kontrolowane w terminach, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 7) niezapewnienie wykonania kontroli szczelności, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, albo niespełnienie wymogów kontroli, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1516/2007, z wyłączeniem stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 8) niezapewnienie wykonania kontroli szczelności albo niespełnienie wymogów kontroli, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1516/2007, w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane w terminach, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
- 9) niezapewnienie, wbrew art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, zainstalowania systemów wykrywania wycieków, z wyłączeniem stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 10) niezapewnienie w terminie, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, kontroli systemów wykrywania wycieków, z wyłączeniem stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 11) niezapewnienie, wbrew art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, zainstalowania w stacjonarnych systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilości 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej systemów wykrywania wycieków;
- 12) niezapewnienie w terminie, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, kontroli systemów wykrywania wycieków zainstalowanych w stacjonarnych systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilości 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej;
- 13) niezapewnienie, wbrew art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, dokonania właściwego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 14) niezapewnienie, wbrew art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, dokonania odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 15) niezapewnienie, wbrew art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, dokonania odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 16) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 4, substancji kontrolowanych niebędących halonami osobom fizycznym na ich własne potrzeby;
- 17) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 4, halonów osobom fizycznym na ich własne potrzeby;
- 18) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 5, fluorowanych gazów cieplarnianych osobom fizycznym na ich własne potrzeby;
- 19) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane oraz ich obiegów przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 1, albo zawierających substancje kontrolowane oraz ich obiegów przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 4;

- 20) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 2, albo zawierających substancje kontrolowane przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 4;
- 21) niezapewnienie, wbrew art. 20 ust. 4, dokonania odzysku substancji kontrolowanych niebędących halonami zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 przez personel posiadający odpowiedni certyfikat;
- 22) niezapewnienie, wbrew art. 20 ust. 4, dokonania odzysku halonów zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 przez personel posiadający odpowiedni certyfikat;
- 23) prowadzenie szkolenia dla osób fizycznych ubiegających się o certyfikat dla personelu, bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, o którym mowa w art. 27 ust. 8;
- 24) wydanie zaświadczenia bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 37 ust. 11;
- 25) niezapewnienie, wbrew art. 10 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, aby podmiot, któremu zleca się wykonanie czynności, o której mowa w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, posiadał certyfikat niezbędny dla danego zastosowania i wykonywanej czynności, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 26) niezapewnienie, wbrew art. 10 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, aby podmiot, któremu zleca się wykonanie czynności, o której mowa w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, posiadał certyfikat w zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 27) nabycie, wbrew art. 10 ust. 1, substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego lub, wbrew art. 11 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, fluorowanego gazu cieplarnianego, bez posiadania certyfikatu dla personelu odpowiedniego do wykonywanych czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku czynności serwisowych i naprawczych systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – bez posiadania zaświadczenia o odbytym szkoleniu albo w obu przypadkach bez zatrudnienia osoby z takim certyfikatem lub takim zaświadczeniem albo bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorcy;
- 28) przeprowadzenie egzaminu bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek oceniających personel, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 29) prowadzenie działalności bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 29, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 30) prowadzenie działalności bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 29, w zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 31) sprzedaż, wbrew art. 11 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, fluorowanego gazu cieplarnianego, bez upewnienia się zgodnie z wymogiem określonym w art. 13a ust. 1, że kupujący posiada certyfikat dla personelu odpowiedni do wykonywanych czynności związanych z fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku czynności serwisowych i naprawczych systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – zaświadczenie o odbytym szkoleniu, albo że jest podmiotem zatrudniającym taką osobę;
- 32) nieprowadzenie, wbrew art. 13a ust. 3 oraz wbrew art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, dokumentacji dotyczącej nabywców fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 33) celowe uwalnianie fluorowanych gazów cieplarnianych wbrew art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapobieganie wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych wbrew art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapewnienie naprawy bez zbędnej zwłoki wbrew art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapewnienie kontroli czy naprawa była skuteczna w ciągu 1 miesiąca zgodnie z art. 3 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia 517/2014, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 34) celowe uwalnianie fluorowanych gazów cieplarnianych wbrew art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapobieganie wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych wbrew art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapewnienie naprawy bez zbędnej zwłoki wbrew art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapewnienie kontroli czy naprawa była skuteczna w ciągu 1 miesiąca zgodnie z art. 3 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia 517/2014, w zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej.

Art. 49. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 6000 zł do 45 000 zł wymierza się za:

- 1) zastosowanie, wbrew art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, heksafluorku siarki;
- 2) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, produktów i urządzeń wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia, z wyłączeniem stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 3) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, produktów i urządzeń wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia, w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 4) sprzedaż, wbrew art. 11 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, niehermetycznie zamkniętych urządzeń bez dowodu spełniającego wymagania określone w art. 13a ust. 1 i 2;
- 5) wprowadzenie, wbrew art. 16 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, do obrotu fluorowanych gazów cieplarnianych bez uprzedniego uzyskania kontyngentu na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu lub przekroczenie ilości przyznanych w kontyngencie;
- 6)⁹⁾ **stosowanie, wbrew art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, fluorowanych gazów cieplarnianych;**
- 7) niewypełnienie obowiązku rejestracyjnego określonego w art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
- 8) nieprowadzenie, wbrew art. 13a ust. 3, rejestru sprzedanych niehermetycznie zamkniętych urządzeń napełnionych fluorowanymi gazami cieplarnianymi;
- 9) nieprzedstawienie, wbrew art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, organom celnym w chwili wprowadzania fluorowanych gazów cieplarnianych do obrotu dowodu określonego w art. 13a ust. 4;
- 10) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła napełnionych wodorofluorowęglowodorami bez uprzedniego uzyskania upoważnienia na wykorzystanie kontyngentu zgodnie z art. 18 ust. 2 tego rozporządzenia;
- 11) niesporządzenie, wbrew art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, deklaracji zgodności lub niezapewnienie weryfikacji dokumentacji i deklaracji zgodności przez niezależnego audytora.

Art. 50. 1. W przypadku niezrealizowania przez wyspecjalizowaną jednostkę zaleceń, o których mowa w art. 18 ust. 6, minister właściwy do spraw środowiska nakłada na wyspecjalizowaną jednostkę, w drodze decyzji administracyjnej, administracyjną karę pieniężną w wysokości od 20 000 zł do 250 000 zł, w zależności od wagi zaleceń oraz stopnia uchybienia w ich realizacji przez wyspecjalizowaną jednostkę.

2. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 51. 1. Administracyjne kary pieniężne za czyny określone w art. 47 pkt 1–3, 5, 7, 9, 11–14, 16, 18–21, art. 48 pkt 2, 3, 5, 7, 9, 10, 13–15, 16, 18, 19, 21, 23–25, 27–29, 31–33 oraz art. 49 pkt 1, 2 i 4–11 wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Administracyjne kary pieniężne za czyny określone w art. 47 pkt 4, 6, 8, 10, 15 i 17, art. 48 pkt 1, 4, 6, 8, 11, 12, 17, 20, 22, 26, 30 i 34 oraz art. 49 pkt 3 wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej.

3. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 47–49, wnosi się odpowiednio na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska albo właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

4. W sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 47–50, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.¹⁰⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo właściwym organom Państwowej Straży Pożarnej albo ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

5. Przy ustalaniu wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 47–49, uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia, w tym jego wpływ na środowisko, dotychczasową działalność podmiotu, który popełnił naruszenie, w zakresie objętym przepisami ustawy oraz skutki naruszenia.

⁹⁾ Wejście w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. na podstawie art. 31 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1479), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751 i 1818.

6. Jeżeli okoliczności sprawy i dowody wskazują, że do naruszenia doszło wskutek zdarzeń lub okoliczności, którym podmiot popełniający naruszenie nie mógł zapobiec, właściwy organ odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i umarza postępowanie.

7. Nie można nałożyć administracyjnej kary pieniężnej, jeżeli od dnia popełnienia naruszenia upłynęły 3 lata.

Art. 52. 1. Kto, wbrew zakazom lub bez dochowania warunków, o których mowa w art. 4–13, art. 15, art. 17, art. 20 i art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, produkuje, przywozi, wywozi, wprowadza do obrotu lub stosuje substancje zubożające warstwę ozonową lub produkty i urządzenia zawierające substancje kontrolowane lub od nich uzależnione,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie,

podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Art. 53. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, wydaje certyfikat dla personelu lub certyfikat dla przedsiębiorców,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 54–59. (pominięte)

Rozdział 13

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 60. 1. Centralny Rejestr Operatorów oraz bazę danych tworzy się najpóźniej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Kierownik wyspecjalizowanej jednostki zamieszcza na stronie internetowej wyspecjalizowanej jednostki informację o utworzeniu Centralnego Rejestru Operatorów oraz bazy danych, niezwłocznie po ich utworzeniu.

3. Operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, zainstalowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do zapewnienia sporządzenia dla każdego takiego urządzenia lub systemu Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, w terminie 60 dni od dnia utworzenia Centralnego Rejestru Operatorów.

Art. 61. 1. W okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jednostka certyfikująca przedsiębiorców przed wydaniem certyfikatu dla przedsiębiorców nie jest obowiązana do przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pierwsza kontrola przedsiębiorcy, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, przeprowadzana jest nie później niż przed upływem 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 62. Świadectwa kwalifikacji wydane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 71, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, zastępując w swoim zakresie certyfikaty dla personelu, o których mowa w art. 20 niniejszej ustawy, w stosunku do czynności wykonywanych w odniesieniu do substancji kontrolowanych wymagających, zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, posiadania certyfikatu dla personelu.

Art. 63. Do opłat ustalonych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 71, należnych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do wpływów z tytułu tych opłat stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 64. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 71, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 65. Do kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 71, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 66. Przekazane na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wpływy z tytułu:

- 1) opłat ustalonych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 71,
- 2) kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 71

– stanowią przychody tego funduszu.

Art. 67. Środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w wysokości ustalonego na dzień poprzedzający dzień wejścia w życie niniejszej ustawy stanu zobowiązania określonego w art. 401c ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 57, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz przychody, o których mowa w art. 66 niniejszej ustawy, przeznacza się na:

- 1) finansowanie realizacji zadań wyspecjalizowanej jednostki;
- 2) utworzenie centralnych systemów gromadzenia danych w wyspecjalizowanej jednostce;
- 3) finansowanie zadań realizowanych przez gminy i podmioty związane:
 - a) ze zbiórką odpadów zawierających substancje kontrolowane,
 - b) z odzyskiwaniem substancji kontrolowanych,
 - c) z gromadzeniem substancji kontrolowanych,
 - d) z unieszkodliwianiem substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 4) finansowanie zadań związanych:
 - a) ze szkoleniem pracowników Państwowej Straży Pożarnej w zakresie przygotowania do prowadzenia kontroli postępowania z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi wykorzystywanymi w ochronie przeciwpożarowej, a także systemami ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnicami zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje lub fluorowane gazy cieplarniane,
 - b) z zakupem sprzętu do identyfikacji i pobierania próbek.

Art. 68. Przedsiębiorstwa produkujące, stosujące lub wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych, prowadzące działalność do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązane są do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 69. Przedsiębiorstwa stosujące substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz przedsiębiorstwa prowadzące niszczenie substancji kontrolowanych, prowadzące działalność do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązane są do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 70. 1. W latach 2015–2024 maksymalny limit wydatków dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 5 805 000,00 zł, w tym w:

- 1) 2015 r. – 660 000,00 zł;
- 2) 2016 r. – 510 000,00 zł;
- 3) 2017 r. – 600 000,00 zł;
- 4) 2018 r. – 536 000,00 zł;
- 5) 2019 r. – 549 000,00 zł;
- 6) 2020 r. – 562 000,00 zł;
- 7) 2021 r. – 576 000,00 zł;
- 8) 2022 r. – 590 000,00 zł;
- 9) 2023 r. – 604 000,00 zł;
- 10) 2024 r. – 618 000,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku, gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału została przekroczona:

- 1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 20%,
- 2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 15%,
- 3) po trzech kwartałach – co najmniej o 10%

– minister właściwy do spraw środowiska stosuje mechanizm korygujący polegający na wstrzymaniu wydatków.

Art. 71. Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014 r. poz. 436).

Art. 72. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹¹⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 10 ust. 1–3, art. 12 ust. 1 i 2, art. 20 ust. 1–5, art. 29, art. 37 ust. 1, art. 47 pkt 14–17 i 19 oraz art. 48 pkt 1, 2, 5–8, 13, 14, 16, 20–23 oraz 26–28, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 14 ust. 1–10, art. 15, art. 47 pkt 5–10 oraz art. 48 pkt 30 i 31, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 25 czerwca 2015 r.